УМОВЫ ПАДПІСКІ:

На 1 м-ц—90 к.; на 3 м-цы—2 р. 60 к.; на 6 м-цаў—5 р.; на 1 год—9 р. 75 к.

Зьмена адрасу: мясцовага—10 к., іншагародняга—20 кап.

ПЛАТА

За радок попе[illegible] 50 кап.

Пасярод тэкст[illegible]

Пры жмаграфовых[illegible] на [illegible]

Згодна паст. СПК ад [illegible] бярэцца зьверх тарыфу 30[illegible]

Падпіска і абвесткі прымаюцца: У Гал. Канторы газ. „Звязда"—г. [illegible] 63, трэці паверх, ад 9 гадз. раніцы да 3-х гадз. дня. У акруговых гар[illegible] Бел. Дзярж. Выдавецтва і ва ўсіх паштова-тэл. канторах.

РЭДАКЦЫЯ—Г. МЕНСК, САВЕЦКАЯ, 63.

[illegible]. Г. ЛЕНИНГРАД
[Ун]иверситетская Набережная 7/9
[Де]пармент. Библиотеке Лен. Госуд.
[Ун]иверситета
[Пе]вр-дек.
/Зв.1./

ЗВЯЗДА

[Орган Цэнтральнага Камітэту К]амуністычнае партыі (бальшавікоў) Беларусі і Мен. АККП(б)Б.

РЭДАКЦЫЯ І ГАЛОЎН. КАНТОРА.

1) Рэдактар прымае ад 11—1 гадз. дня; тэлефон № 13-74. 2) Сакратар рэдакцыі— ад 12 да 2-ое гадзіны дня, тэл. № 3-19. 3) Начны рэдактар (друкарня) ад 6 гадз. веч. тэл. № 3-42

Кіраўн. Гал. Канторай } тэл. № 7-11.
Кантора абвестак і падпіскі }

СУБОТА, 10 САКАВІКА 1928 г.

№ 60 (2357)

Кошт асобнага нумару ўсюды 5 кап.

Год выданьня дванаццаты.

Толькі 17 проц. заданьня выканала БССР

Фармалізм і нядбайнасьць апарату тармазяць жывую справу распаўсюджаньня ПАЗЫКІ ЎЗМАЦНЕНЬНЯ СЕЛЬСКАЕ ГАСПАДАРКІ

Толькі ўстановы сувязі аднесьліся да справы з патрэбнай увагай

Нядбайнасьць і фармалізм — прычына слабога тэмпу

(Гутарка з начальнікам валютнага кіраўніцтва НКФ БССР тав. Гальпэрыным)

На 1-га сакавіка па Беларусі паступіла ўсяго па рэалізацыі пазыкі 818.004 руб., што складае 25,6 проц. заданьня. Калі выключыць з гэтай сумы вайсковую пад[піску] [illegible] ў рассрочку— [...]

[...] туры, але трэба думаць, што гэта контр-агентура існуе больш на паперы, як на справе. [illegible] з іх абмяжаваліся тым, што, атрымаўшы пачкі аблігацый, паклалі іх у кішэню, або на стол і чакаюць, [...]

Што робіць пошта

Загадчык акруговай паштовай канторы тав. Тачко на пытаньне аб працы пошты ў справе распаўсюджаньня пазыкі заявіў наступнае:

— Поштай былі разасланы дырэктывы ўсім загадчыкам аддзеламі сувязі, у якіх даручалася атрымаць пэўныя лічбы на кожнае аддзяленьне ад райвыканкомаў. Запрапанавана правесьці нараду сельскіх лістаносцаў у кожным раёне, праінструктаваць іх і штотыдзень праверыць іх работу і даносіць у раённае аддзяленьне. Побач з такімі паштовымі аддзяленьнямі, як Пухавіцкае, якое на 1-га сакавіка рэалізавала пазыкі на [...]

Сьмешныя тлумачэньні Наркамзему

Загадчык аддзелу дзяржаўных лесараспрацовак Наркамзему БССР заявіў нашаму супрацоўніку наступнае:

— На лясных загатоўках за зімовы сэзон насельніцтву выплачвалася да трох мільёнаў рублёў і, вядома, пры выплаце грошай можна было разьвіць работу па рэалізацыі пазыкі. Намі былі па[...]

Намесьнік Наркамзему тав. Каровікаў на пытаньне, што зроблена Наркамземам у справе распаўсюджаньня пазыкі, адказаў:

— Я напісаў артыкул аб неабходнасьці ўдзелу ўсёй агранамічнай сеткі ў справе распаўсюджаньня пазыкі. На праведзеных акруговых зьездах зямельных работнікаў зазначалася на неабходнасьць [...]

ЗАСТАЛОСЯ 15 ДЗЁН

1-га красавіка апошні тэрмін рэалізацыі сялянскае пазыкі ў БССР. На 1-га сакавіка мы маем рэалізаванымі толькі 17,5 проц. усее сумы заданьня (не лічачы вайсковых часьцей).

Будзе зусім лішнім напамінаць аб значэньні і важнасьці пазыкі ўзмацненьня сельскае гаспадаркі, якое надае ёй партыя.

Своечасова ЦК КП(б)Б даў усім арганізацыям дырэктывы па пытаньнях, зьвязаных з распаўсюджаньнем яе. Неабходнасьць забясьпячэньня рашучай работы ў гэтым кірунку, праяўленьня энэргіі, ініцыятывы, прыцягненьня магчыма большае колькасьці людзей да гэтае справы была падкрэсьлена ў дырэктывах.

Між тым ход рэалізацыі ў даны момант гаворыць аб тым, што дырэктывы радам арганізацый выкананы ня былі, што, наадварот, былі дапушчаны праяўленьні самых безадказных адносін, бяздушнага фармалізму, казённых адпісваньняў да разьмеркаваньня пазыкі ў вёсцы.

Мы сёньня на старонках нашае газэты на асем рад фактаў, якія яскрава ілюструюць гэта становішча.

Важнейшым зьвяном у рабоце па рэалізацыі зьяўляецца контр-агент. Контр-агентамі вылучаны былі ня толькі паасобныя работнікі акруг, раёнаў, сельсаветаў, але і рад установаў, зьвязаных з работаю ў вёсцы: Наркамзем, Белсельсаюз, Белкаапсаюз, Лесбел, саюзы Працземлес, Працасьветы і г. д. Што зьяўляецца характэрным у рабоце ўсіх гэтых арганізацый па распаўсюджаньні пазыкі? Пад уплывам дырэктыў артыкулаў, — у самым пачатку кампаніі, усе яны разаслалі на месцы абежнікі і... на гэтым супакоіліся. Што робіцца на месцах і ці робіцца наогул што-небудзь, гэта ня наша, бач, справа.

Ні ў адной з гэтых установаў няма ніякіх вестак, дый ніхто імі не цікавіцца. Зусім выпадкова даведаліся, што ў Белсельсаюзе з 6 таварыстваў, якія атрымалі заданьне рэалізаваць абліґацый на 25.000 р., выканалі толькі на 6.000 руб.

Лесбел, які павінен быў рэалізаваць абліґацый на 375.000 руб., рэалізаваў толькі на 19.000. А між тым ён мог зрабіць вельмі многа. Праўленьне саюзу працасьветы абмежавалася рассылкаю адозваў да настаўніцтва, далейшае яго ня цікавіла, бо «яно простых адносін да гэтай справы ня мае».

Цэнтральны камітэт сялянскае ўзаемадапамогі работы сельскіх камітэтаў не праверыў і ня ведае нават, што імі зроблена.

На месцах і дагэтуль захаляюцца шмат якімі пасяджэньнямі. усё яшчэ падрыхтоўваюцца, — вылучаныя контр-агенты ў шмат якіх выпадках работы не вядуць, абліґацыі марынуюцца часта ў кішэнях і сталох. Некаторыя аддзелы саюзаў на месцах, замест таго, каб дапамагаць рэалізацыі пазыкі, шляхам растлумачэньня, абходу двароў, займаюцца разьмяркоўваньнем абліґацый унутры саюзу, што зусім не ўваходзіць у іх задачы.

А між тым рад паведамленьняў, якія мы падавалі ўжо ў нашай газэце, пацьвярджаюць нашу думку, што пры наяўнасьці жаданьня, энэргіі ў мясцовых працаўнікоў, рэалізацыя дае добрыя вынікі. Шмат ёсьць такіх прыкладаў.

Селянін Казлоўскі, з Чэрвеньскага раёну контр-агент Мысьліўчык, з Полацкае акругі (ён-жа селькор), настаўніца Алейнікава, — дзякуючы іх рабоце, цэлыя вёскі падпісваліся на пазыку. Тое самае з арганізацыямі, — там, дзе сочаць, правяраюць, цікавяцца пытаньнем разьмеркаваньня пазыкі, маюцца і вынікі.

Асноўная маса сялянства купляе абліґацыі пры правільным падыходзе да яго, пры наліччы добрага растлумачэньня. Зусім правільна піша селькор т. Сыравежнік: «трэба ўсяму актыву павесьці растлумачэньне, навошта пойдзе пазыка. Яшчэ і зараз шмат ёсьць вёсак і сялян, якія ня ведаюць, для якое мэты выпушчана пазыка».

Нам трэба ўсім у тэрмін, што застаўся да канца кампаніі, спагнаць страчанае, выправіць памылкі. Установы, акругкомы, райкомы КПБ(б)Б на месцах, сельсаветы павінны ўсялякімі мерамі зьнішчыць зьявішчы бюрократызму, казённых адносін да справы распаўсюджаньня пазыкі.

У нас засталася ўсяго 15 дзён.

РСФСР і УССР. Пакуль што мы ідзем толькі наперадзе сярэдня-азіяцкіх рэспублік, дзе па зусім зразумелых прычынах кампанія пазьней разгарнулася, чым у нас.

Хоць некаторы зрух у кампаніі назіраецца, але абсалютныя сумы вельмі нязначныя і можна, такім чынам, канстатаваць, што пералому няма. Даволі сказаць, што ў такіх акругах, як Менск, Гомель, Ворша, Віцебск за апошні час паступіла па сялянскай падпісцы адпаведна 16.217 руб., 16.066 руб., 14.238 руб. і 11.000 руб.

Зразумела, пры такім тэмпе атрыманьня нельга разьлічваць на поўны посьпех кампаніі. **Між тым часу засталася вельмі мала. Сакавік павінен быць рашаючым месяцам для кампаніі.** Апраўданьні нізавога апарату на труднасьці кампаніі не асабліва пераканальныя, маючы на ўвазе, што некаторыя акругі РСФСР і УССР ужо набліжаюцца да 100-процантнага выкананьня арыентыровачнай лічбы. Пры чым, выкананьне гэта ідзе ў такіх раёнах, якія па эканамічных умовах мала адрозьніваюцца ад нашых акруг.

Асноўным недахватам кампаніі трэба лічыць адсутнасьць правільнага выкананьня дырэктыў у той час, як кіруючыя органы партыі і ўраду далі досыць ясныя ўказаньні мясцом. Паводле вестак з месц разгорнута вялікая сетка контр-агентаў да справы кааперацыйных работнікаў. Кіруючыя работнікі кааперацыі на месцах не цікавяцца разьмеркаваньнем пазыкі, а даручаюць гэтую справу прыказчыкам, якія ня маюць выстарчальна аўтарытэту і ўплыву сярод сялянства. Трэба таксама адзначыць поўную бестаронасьць сялянскіх камітэтаў узаемадапамогі. Так, напрыклад, па Вульскім раёне, Полацкае акругі, усімі сялянскімі камітэтамі ўзаемадапамогі не рэалізавана абліґацый ні на адну капейку.

Вельмі мала таксама робяць лесазагатоўчыя арганізацыі, якім ніби лепш за ўсё можна было рэалізаваць пазыку. Трэба пры разьліку за выкананыя работы з сялянствам весьці інтэнсыўную растлумачальную кампанію, а гэтага звычайна ня робіцца. І тут таксама фармальныя адносіны да справы зьяўляюцца віною няпосьпеху.

Трэба думаць таксама, што фінансавыя органы, якія павінны ў гэтай справе быць выканаўцамі пастаноў партыі і ўраду, праяўляюць венастарчальную ініцыятыву.

Праверыць дакладнасьць выкананьня дырэктыў усімі ўдзельнікамі кампаніі, ускладзенай на іх работы, зьнішчыць нягоднікаў, пакараць нядбайных, бязупынна растлумачваць насельніцтву мэты і карысьць пазыкі, больш уцягваць актыўныя сілы вёскі — вось аснова посьпеху кампаніі па рэалізацыі сялянскай пазыкі.

М. А.

„Рэалізатары" з Белсельсаюзу

У Белсельсаюзе, куды я зайшоў даведацца аб ходзе рэалізацыі сялянскае пазыкі, мяне спаткалі вельмі шчыра.

— Вы наконт пазыкі? — запытаў мяне з усьмешкаю член праўленьня т. Талапіла. — Гэта добра, ёсьць аб чым пагутарыць, толькі ведаеце, я вельмі заняты, тэрміновае пасяджэньне, даклад і г. д. Ведаеце, зайдзеце да нашага загадчыка фінчасткаю — ён у курсе нашых работ па палепшаньні рэалізацыі і ён вам дасьць поўны малюнак.

Пашоў...

Загадчык фінчасткі т. Слабодкін, як відаць, вельмі адкрыты чалавек.

— Вы наконт пазыкі, — разьвёў ён зьдзіўлена рукамі. — Дык яна-ж да нас ня мае ніякіх адносін. Сельска-гаспадарчая кааперацыя атрымлівае заданьне ад райвыканкомаў, робіць справаздачы таксама перад райвыканкомамі, і такім чынам мы нічога ня ведаем. Арганізацыйных мер па сыстэме, — закончыў ён глыбакадумна, — мы ня ўжывалі, бо я лічу, што наша ўмяшаньне выклікала-б паралелізм у рабоце па рэалізацыі.

Тут я няважна перапыніў яго.

— А дырэктывы... Усе-ж пішуць дырэктывы.

— Зайдзеце ў аргаддзел, напэўна пісалі, хіба на горш за іншых, — адказаў т. Слабодкін.

У аргаддзеле на пытаньне аб дырэктывах «спец па пазыцы» т. Пашэткін ганарова адказаў:

— Як-жа... што вы... дырэктывы мы разасьлалі ў самым пачатку кампаніі.

— А далей, — запытаў я з надзеяй.

— Што-ж вы хочаце далей? Вестак у нас няма. На 1-га сакавіка мы маем весткі ад 6 таварыстваў, у якіх рэалізавана ўсяго 4.000 руб. замест 25.000 руб., якія былі прызначаны па заданьні.

— Ну, а што вы ўжывалі для палепшаньня рэалізацыі, — запытаў я.

— Я лічу, што ... весьці вікавую сетку, — адказаў т. Пашэткін, — павінны райвыканкомы, а ня мы. Пісаць аб усякіх пытаньнях мы ня можам. Ёсьць шмат важнейшых кампаній: пасеўная і іншыя.

Мне стала ўсё зразумелым і я вышаў...

А.

...ца выключна нерастаропнасьцю загадчыкаў аддзяленьняў, і ім запрапанавана ўжыць усе меры да ўзмацненьня распаўсюджаньня пазыкі.

Мною кожны вечар выклікаюцца загадчыкі аддзяленьняў па тэлефону і даюцца ўказаньні па ўзмацненьні пазыкі. Работа сельскіх лістаносцаў пакуль яшчэ мною не падлічана. Мною запрапанавана, як навінка, правесьці разноску і рассылку лістоў у сельскіх мясцовасьцях адказным працаўніком аддзяленьняў і адначасова правесьці работу па рэалізацыі пазыкі. Акрамя праверкі работы аддзяленьняў па лічбах, якія мы маем, намі праводзяцца выезды інструктароў на месцы.

Адным з вялікіх недахопаў, якія перашкаджаюць лепшаму распаўсюджаньню пазыкі, зьяўляецца адсутнасьць дробных купюр.

Я лічу, што з боку пошты ў нашай акрузе зроблена ўсё, што можна было зрабіць.

Адозва — і ўсё

Сакратар ЦП саюзу працасьветы т. Мацюкевіч паведаміў:

— Ніякіх канкрэтных даных аб удзеле настаўніцтва ў кампаніі па рэалізацыі пазыкі саюз ня мае. ЦП разаслала адозву да ўсіх членаў саюзу. Грунтуючыся на тых выпадковых вестках, якія ёсьць, ЦП думае, што працаўнікі асьветы сваю місію выканалі і больш нічога не маглі зрабіць. Падліку работы няма, бо, па думцы саюзу, гэта яго непасрэдна не датычыць.

Зроблена магчымае

Што магло зрабіць Белдзяржкіно? Гэта арганізацыя мае цэлую армію кінаперасовак, якія наведваюць самыя глухія куткі Беларусі. Пры адпаведным інструктаваньні кіно-механікі маглі-б быць вельмі карыснымі праваднікамі кампаніі па рэалізацыі сялянскае пазыкі. Толькі ў выключных выпадках кіно-мэханікі зрабавалі выканаць ускладзеную на іх задачу і правялі гутаркі з сялянамі.

Вялікай колькасьці кінаперасовак было перададзена толькі 10 мультыплікатаў аб пазыцы. Натуральна, што 10 кіно-перасовак не маглі абслужыць усю Беларусь. Максымальна яны прапусьцілі на сваіх сэансах усяго некальк тысяч сялян. Белдзяржкіно знаходзіць, што яно выканала ўсё ў адносінах папулярызацыі пазыкі.

Мізэрныя вынікі шматлікіх прапаноў

Загадчык цэнтральнае бухгальтэрыі Лесбелу т. Шапіро паведамляе:

— Лесбел узяў на сябе заданьне рэалізаваць сялянскую пазыку на суму 375 тысяч руб. Рэалізацыя павінна была быць праведзена сярод сялян, занятых на лесазагатоўках, а таксама, якія вывозяць лес. Пра гэта было запрапанавана зьвязацца з райвыканкомамі і разгарнуць кампанію, асабліва ў часе выплаты сялянам заработку. Ня гледзячы на тое, што ад пачатку кампаніі прайшоў ужо досыць доўгі час, ні з аднаго раёну няма вестак аб выніках гэтае кампаніі. Гэтымі днямі толькі атрымана паведамленьне аб рэалізацыі па Гомельскай акрузе абліґацый на 19.000 руб. Гэта з сумы ў 375.000 руб.

...камаў па рэалізацыі пазыкі, якая праходзіць слаба. Лічбаў аб рэалізацыі пазыкі ў мяне няма з прычыны таго, што разрахунак ідзе па акругах. Мы пасылалі напамінаньні ў акругі аб высылцы нам вестак, але да гэтага часу мы іх не атрымалі. Іншай работы па лепшай рэалізацыі пазыкі намі не праводзілася. Слабае прасоўваньне пазыкі па лесазагатоўках я тлумачу адсутнасьцю адпаведных тлумачэньняў з боку лясьнічых.

...ны маёй хваробы, гэта яшчэ не выканана.

Вестак у Наркамземе аб праробленай працы ў справе распаўсюджаньня пазыкі аграпамочнай сеткай няма. Магчыма, што ў акругах такія весткі ёсьць, але з прычыны дрэннага ўлічоту яны дагэтуль нам не пераслалы.

Больш Наркамзем пакуль што ў справе распаўсюджаньня сялянскае пазыкі нічога не зрабіў.

Пазыка Белкаапсаюзу не датычыцца

Загадчык аргаддзелу Белкаапсаюзу сказаў:

— Белкаапсаюз зусім ня ведае аб тым, як яго перыфэрыя выканала дырэктыву аб прасоўваньні сялянскай пазыкі ў вёску. Ён і не цікавіўся гэтым. Сам Белкаапсаюз — кааперацыйны цэнтр усее Беларусі — чэрпае інфармацыю з друку. Менскае аддзяленьне ўзяло на сябе заданьне рэалізаваць пазыку ўсяго на 1 тыс. руб. і разьмеркавала іх па спажывецкіх таварыствах. Аб лёсе нават гэтай нязначнай колькасьці абліґацый дагэтуль нічога не вядома. Магчыма, што яны ляжаць без усякага руху.

Наша справа — абежнікі

Загадчык культаддзел. ЦСПСБ т. Кулак гаворыць:

— ЦСПСБ аднёсься чыста фармальна да пытаньня аб рэалізацыі сялянскай пазыкі па лініі прафэсыянальных арганізацый. Таксама, як у адносінах іншых кампаній, ЦСПС разаслаў на месцы абежнік, у якім усім прафэсыянальным арганізацыям прапанавалася прыняць актыўны ўдзел у рэалізацыі пазыкі. Якжа выканана дырэктыва кіруючага органу прафруху? Аб гэтым ні адна саюзная арганізацыя дагэтуль нічога не паведаміла. Па думцы некаторых працаўнікоў ЦСПС, апошні рассылкай свайго абежніку выканаў задачу па прасоўваньні пазыкі.

Камітэты ўзаемадапамогі сьпяць

Сакратар Цэнтральнага Камітэту Сялянскае ўзаемадапамогі тав. Стрыкаў паведаміў нашаму супрацоўніку наступнае:

— 16-га студзеня ЦК разаслаў усім раённым і сялянскім камітэтам узаемадапамогі дырэктыўны ліст, у якім зазначалася, што па лініі КСУ павінна быць рэалізавана да 600 т. руб. Да гэтага часу вестак аб ходзе рэалізацыі па камітэтах, ня гледзячы на шматлікія напамінаньні нашы, няма. Паводле існуючых вестак КСУ не зразумелі ўсёй важнасьці іх удзелу ў справе распаўсюджаньня пазыкі, і рэалізацыя ў камітэтах праходзіць яшчэ вельмі слаба.

Крыху перашкаджае нашай працы падрыхтоўка да пасеўнай кампаніі.

ЦК сялянскае ўзаемадапамогі 8-га сакавіка разаслаў усім раённым і сельскім камітэтам ліст, у якім зазначае, што работа па рэалізацыі ідзе вельмі слаба, і прапануе ў тыднёвы тэрмін ужыць усе меры да перасылкі вестак. На надыходзячым зьезьдзе камітэтаў сялянскае ўзаемадапамогі 15-га сакавіка будзе пастаўлена ва ўсёй шырыні пытаньне аб рэалізацыі пазыкі КСУ поўнасьцю ўзятае на сябе сумы ў 600 тысяч рублёў.

Няправільны ўхіл

Старшыня ЦП саюзу сельска-гаспадарчых і лясных рабочых т. Вайтэнкаў паведаміў:

— Ад самага пачатку кампаніі быў узяты няправільны ўхіл. Работа пайшла па лініі найменшага супраціўленьня. Нізавыя прафарганізацыі абкладалі сябе на вызначную суму і паставілі задачай рэалізаваць пазыку сярод членаў саюзу — батракоў, спэцыялістых і г. д. Так, па 12 раёнах Менскай акругі разьмеркавана заданьне ў 50-60 тысяч рублёў. Па Магілеўскай акрузе 5 лясьніцтваў падпісаліся на 400 р., між тым, як асноўная задача заключалася ў тым, каб рэалізаваць пазыку сярод сялянства, якое абслугоўваецца членамі саюзу працземлесу. Што рэальнага зроблена ў гэтых адносінах — не вядома. Ва ўсякім выпадку посьпехі вельмі нязначныя. Характэрны адносіны рабочых да пазыкі. Тры рабочыя Грудзінаўскага саўгасу, Магілеўскае акругі, абходзілі вёскі і папулярызавалі пазыку. Няправільна праводзілі работу некаторыя лесазагатоўчыя арганізацыі. Так, у Быхаўскім раёне лесазагатоўчая кантора МББ чыг. заключыла дагавор з вёскамі на выдачу сялянам на лесараспрацоўках часткі заработку абліґацыямі пазыкі. Такую меру праводзілі і некаторыя лясьніцтвы. Паводле слоў працаўнікоў саюзу, некаторы ўплыў на паляпшэньне рэалізацыі аказвала і адсутнасьць абліґацый, замест якіх выдаваліся часовыя квіткі.

ВЫКРЫТ КОНТР-РЭВАЛЮЦЫЙНЫ ЗАГАВОР

Паведамленьне пракурора Вярхоўнага суда СССР аб выкрыцьці контр-рэвалюцыйнага эканамічнага загавору на Паўночным Каўказе

МАСКВА, 9. На Паўночным Каўказе ў Харціцкім раёне Данбасу органамі ДПУ пры дапамозе рабочых выкрыта контр-рэвалюцыйная арганізацыя, якая мела мэту дэзарганізацыі і разбурэньня каменна-вугольнай прамысловасьці гэтага раёну. Кіраўнічы цэнтр гэтай арганізацыі, як сьцьвярджаюць пэўныя даныя, знаходзіцца за граніцай і складаецца з б. капіталістычных уласьнікаў і акцыянэраў каменна-вугольных прадпрыемстваў Данецкага басэйну, маючых цесную сувязь з асобнымі агэнтамі некаторых нямецкіх прамысловых фірмаў і польскай контр-разьведкай.

Дасканалы аналіз шматлікіх дэзарганізуючых прамысловасьць зьявішч (пажары, выбухі, порча машын, завалы рудняў) давёў да выкрыцьця контр-рэвалюцыйных злачынцаў.

Гэтая арганізацыя ўцягнула ў свой склад апрача б. капіталістычных уласьнікаў і акцыянэраў прадпрыемстваў, групу інжынэраў—спэцыялістых, тэхнікаў, штэйгераў, рад служачых, пры чым выявілася, што яны сыстэматычна атрымоўвалі пэнсію ад сваіх былых гаспадароў і спэцыяльныя сумы ад агэнтаў заграінічнага шпіянажу, а шмат хто з іх былі раней агэнтамі белай контр-разьведкі.

Сьледзтвам устаноўлена, што гэта контр-рэвалюцыйная арганізацыя на працягу некалькіх год падрывала каменна-вугольную гаспадарку мэтадамі нерацыянальнага будаўніцтва, дарэмнай затратай капіталу, паніжэньнем якасьці прадукцыі, а таксама разбурэньнем рудняў, заводаў і г. д.

Контр-рэвалюцыянэры мелі задачу арганізаваць катастрафічны зрыў усёй прамысловасьці пад час інтэрвэнцыі, у якую яны верылі і чакалі, каб гэтым самым рэзка паслабіць абароназдольнасьць СССР і дапамагчы інтэрвэнтам перамагчы супраціўленьне Чырвонай арміі.

Контр-рэвалюцыянэрам удалося ўзяць пад свой уплыў гаспадарчы апарат прадпрыемстваў, дзякуючы чаму ім удавалася тварыць злачынствы. *(Працяг паведамленьня заўтра)*

Сход партактыву

Ва аўторак, 13 сакавіка, а 6 гадзіне ўвечары, у клюбе Карла Маркса, адбудзецца СХОД актыву Менскай арганізацыі КП(б)Б па пытаньні—Гаспадарчае становішча і задачы партарганізацый — дакладчык т. ГАЛАДЗЕД.

Члены і кандыдаты ЦК, ЦКК, АК, АКК КП(б)Б, члены Бюро ЦК і АК ЛКСМБ уваходзяць па сваіх білетах, члены і кандыдаты РК, члены Бюро ячэек КП(б)Б, кіраўнікі гаспадарчых і савецкіх устаноў (партыйцы) і вайсковыя партработнікі ўваходзяць па білетах, якія атрымоўваюцца ў агульна-устаноўленым парадку (праз РК, падзівы і г. д.).

МЕНАКРУГКОМ КП(б)Б.

Значэньне выбараў у Польшчы

Выбары ў польскі сойм і тыя абставіны, у якіх яны адбываліся, даюць выразны малюнак суадносін клясавых сіл, што змагаюцца ў Польшчы.

Ня гледзячы на тое, што на выбарах фігуравала некалькі дзесяткаў розных сьпісаў, фактычна барацьба адбывалася паміж урадовым лягерам, пілсудчынай у шырокім сэнсе слова, і дзьвюма апазыцыямі: правай—буржуазнай і левай—рабоча-сялянскай.

Урадовы лягер складалі: адкрытая лўная пілсудчына ў асобе «блёку супрацоўніцтва з урадам» і захаваная—польскі меншавізм, ППС. Апошняя выступала на выбарах нават у масцы некаторай апазыцыйнасьці ў адносінах да пілсудчыны, але ў сапраўднасьці ішла на выбарах рука аб руку з ёю і карысталася шырокім падтрыманьнем ураду, выконваючы спэцыяльную задачу, ускладзеную на польскі меншавізм фашызмам.

Тут быў падзел працы.

«Блёк» вёў барацьбу ўнутры буржуазіі супроць тых буржуазных

У НЯМЕЧЧЫНЕ

200.000 рабочых пад пагрозаю лёкауту

Спробы ўрэгуляваць канфлікт не ўдаліся

БЭРЛІН, 8. Пасьля няўдалай спробы ўрэгуляваць праз кампраміс канфлікт інструментальшчыкаў з прадпрыемцамі, ухвалена трацейская пастанова, якая не прадугледжвае ні павышэньня зарплаты, ні ўстанаўленьня адзінага тарыфу для інструментальшчыкаў на розных прадпрыемствах, чаго дамагаюцца бастуючыя. У трацейскай пастанове гаворыцца, што гадзінны заработак і зьдзельныя прыработкі інструментальшчыкаў павінны быць перагледжаны з мэтай павышэньня зарплаты для цэлых груп інструментальшчыкаў, калі гэта будзе прызнана неабходным. Трацейская пастанова гэткая нездавальняючая, што нават [illegible]-дэм. „Форвэртс" лічыць яе немагчымаю да прыняцьця. Камуністычная „Ротэ Фанэ", называючы пастанову „правакацыйным выклікам", заклікае інструментальшчыкаў абвясьціць забастоўку да абвяшчэньня трацейскай пастановы абавязковаю і зараз-жа рыхтавацца да далейшай барацьбы, калі яна будзе абвешчана абавязковаю.

* * *

БЭРЛІН, 8. Прадпрыемцы згадзіліся з пастановаю трацейскага суду па канфлікце ў інструментальнай прамысловасьці. Чакаецца, што рабочыя бязумоўна адхіляць пастанову трацейскага суду. У выніку няпрыняцьця пастановы, пагражае лёкаут ва ўсіх прадпрыемствах, уласьнікі якіх уваходзяць у бэрлінскі саюз прадпрыемцаў мэталёвай прамысловасьці. Пад пагрозаю лёкауту знаходзіцца каля 200.000 рабочых.

Посьпех камуністых трывожыць пілсудчыкаў

ВАРШАВА, 8. Ацэньваючы выбары ў Лодзі, орган Пілсудзкага «Глос Праўды» заяўляе:

«Мы бачым, што недапамагаюць ні паліцэйскія рэпрэсіі, ні пасадка дзяцей на лаву падсудных, ні суровыя прысуды. У Лодзі, не зважаючы на ануляваньне двух сьпісаў, фігуравалі тры іншыя рабоча-сялянскія сьпісы. Абсалютна ўсе сьпісы падаюць за сьпіс, які стаіць на тэй-жа пляцформе, што і сьпіс № 13. Такая пагоджаная падпольная праца тысяч камуністых і іх прыхільнікаў павінна непакоіць».

«Пшэглёнд Вячэрні» заяўляе: «Не зважаючы на нябывала вялікія прапагандысцкія сродкі, якія мела ППС, яна адкінута на другі плян, нават у буйных прамысловых цэнтрах. У ролі насьледнікаў ППС выступаюць камуністыя, пазбаўленыя магчымасьці весьці легальную агітацыю. Не зважаючы на ануляваньне раду сьпісаў, камуністыя ўтвораць у сойме фракцыю ў складзе 20 дэпутатаў. Канспірацыйны камуністычны апарат функцыянуе ва ўсёй дзяржаве надзвычайна добра, не зважаючы на тое, што прыналежнасьць да гэтае партыі караецца вельмі сурова—да 6—7 гадоў катаржнае турмы».

Правыя газэты заяўляюць: «Вынікі выбараў нельга лічыць перамогаю пілсудчыкаў, бо пілсудчыкі не атрымалі дастатковае колькасьці мандатаў, каб стварыць у сойме большасьць».

«Глос Праўды» спрабуе сьцьвярджаць, нібы абраны ў Лодзі па левым рабоча-сялянскім сьпісе Бітнэр не атрымае мандата, бо ў 1922 годзе ён быў засуджаны на 4 гады катаржнае турмы і быў пазбаўлен грамадзянскіх праў за «антыдзяржаўную дзейнасьць».

Наступным па гэтым сьпісе ў Лодзі стаіць рабочы Шпіцбэрг.

Англа-эгіпецкія адносіны ўсьцяж пагаршаюцца

Крывавыя сутычкі

ЛЁНДАН, 8. У зьвязку з абвастрэньнем англа-эгіпэцкіх адносін, у Каіры, Асюце і Танта адбыліся сёньня дэманстрацыі студэнцтва. У Каіры студэнты напалі на будынак камітэту нацыяналісцкай партыі, але былі расьсеяны паліцыяй. У Танта студэнты спалілі 3 аўтамабілі, у тым ліку аўтамабіль каманданта горада эгіпцяніна, які паранен. У часе беспарадкаў паранена 23 студэнты і 8 паліцэйскіх агэнтаў.

Узброенаю сілаю

ЛЁНДАН, 8. Ангельская нота эгіпэцкаму ўраду, з адменаю ўхваленага нядаўна эгіпэцкім парлямантам закону аб парадку грамадзкіх сходаў, складзена ў надзвычайна рэзкім тоне.

Лібэральная «Манчэстэр Гардыян» піша: „Нацыянальнае пачуцьцё Эгіпту будзе толькі яшчэ больш абурана гэтаю нотаю, бо яна сьведчыць аб рашучым умешаньні Англіі ва ўнутраныя заканадаўчыя мерапрыемствы эгіпэцкага ўраду".

Орган рабочае партыі „Дэйлі Гэральд" піша: „Усю сур'ёзнасьць абставін можна ў належнай ступені ацаніць толькі тады, калі параўнаць становішча ў Эгіпце з становішчам у Іраку, Аравіі і Пэрсіі. Усюды на Сярэднім Усходзе ангельцы пры дапамозе ўзброенай сілы падтрымліваюць паназаньне".

КІТАЙСКІЯ НАВІНЫ

У ШАНХАІ ЎВЕДЗЕНА ЦЭНЗУРА

ШАНХАЙ, 8. Як паведамляюць газэты, у Шанхаі ўведзена цэнзура паштовай карэспандэнцыі. Арганізаваны спэцыяльны цэнзурны камітэт у складзе 42 членаў. Газэты паведамляюць, што кітайскія ўлады аднначасова загадалі, каб кітайскія газэты і тэлеграфныя агэнцтвы спынілі апублікаваньне паведамленьняў аб рэвалюцыйным руху, якім кіруюць камуністыя.

АНТЫЯПОНСКІ РУХ

ШАНХАЙ, 8. Паводле вестак шанхайскага друку, антыяпонскі рух у Амоэ (дагаворны порт на поўдні правінцыі Фуцьзян) выклікан арыштам 4 карэйцаў японскай паліцыяй. Як падае кітайскі друк, японская паліцыя ў Амоэ, пераадзеўшыся ў кітайскую вопратку, уварвалася ў кітайскую частку горада і затрымала там на вуліцах 4 карэйцаў, якія аказалі ёй узброенае супраціўленьне. Паводле апошніх зьвестак, у знак пратэсту супроць дзейнасьцяў японскага консульства, у Амоэ абвешчан байкот японскіх параходаў.

ЯПОНСКАЯ ПАЗЫКА ЧЖАН ЦЗО-ЛІНУ

ШАНХАЙ, 8. Як паведамляюць газэты, Лян Шы-і (нядаўна назначаны Чжан Цзо-лінам начальнікам мытнай управы пекінскага ўраду) і Чжан Хуан-сян (галоўны начальнік асобнага раёну трох усходніх правінцый) заключылі ў Японіі пазыку на 50 мільёнаў даляраў для Чжан Цзо-ліна, даўшы японцам канцэсію на пабудову Фынтайскай чыгункі (у Мукдэнскай правінцыі).

ПЛЯНЫ ЧАН КАЙ-ШЫ

ПЕКІН, 8 Шанхайскі карэспандэнт японскага тэлеграфнага агэнцтва „Ніпон Дэмпо" паведамляе, што Чан Кай-шы заявіў аб сваім намеры заняць Пекін 1-га красавіка.

ПАЎСТАНЦКІ РУХ У ГУАНДУНЕ

ШАНХАЙ, 9. Паводле паведамленьня кантонскіх газэт, на поўначы Гуандуну дзейнічаюць сялянскія паўстанцкія атрады, якія налічваюць 30.000 чалавек. Ваколіцы Хоцяня, радыюсам у 60 клм., нібы зусім зьнішчаны паўстанцамі.

Па БССР

Зьнішчэньне запаведнікаў у Гомельшчыне,

у якіх жывуць рэдкія зьвяры

ГОМЕЛЬ. (Уласны кар.). Яшчэ ў 1925 годзе былы гомельскі гублесаддзел абвясьціў Васілевіцкую дачу, Гарвальскага лясьніцтва, якая аб'яднае 200 дзесяцін лесу, запаведнікам.

Лес гэты вельмі добра ахоўваецца лясьніцтвам. Дзякуючы гэтаму ў маладых зарасьлях пасялілася розная дзічына—глухары, дзікія козы і нават дзікія сьвіньні. Зараз у запаведніку налічваецца да 20 шт. дзікіх сьвіней, якія ў сучасны момант зьяўляюцца рэдкай зьвярынай.

Але... запаведнік аджывае свае апошнія дзянькі. Па распараджэньні інспэктара лясоў, запаведнік закрываецца.

Замест запаведніка будзе выган.

Другое ня менш важнае пытаньне—гэта ахова баброў.

У Чычэрскім раёне ёсьць каленія, дзе жывуць бабры. Грошы за ахову баброў вартаўнікі атрымліваюць, а бабры разганяюцца.

Ва ўрочышчы Сьвенча (галоўнае месца знаходжаньня баброў) ваколічнае насельніцтва дашчэнту высякае лазу,—гэтым пазбаўляюцца бабры свайго асноўнага корму летам і вясной.

Лямпачкі Ільліча

БАБРУЙСК. (Ул. кар.). Вёскі Глуша і Забудзька знаходзяцца недалёка ад саўгасу „Камуна". Зараз у гэтыя вёскі праведзена электрычнасьць. Устаноўлена 5 ліхтароў, якія асьвятляюць вуліцы і пасёлак Карабэўшчына. Абедзьве вёскі аб'ядноўваюць 135 двароў, устаноўлена каля 450 электрычных лямпачак.

На карысьць палітвязьняў Зах. Беларусі

МАГІЛЕЎ. (Ул. кар.). Па гарадох і вёсках Магілеўшчыны прайшлі мітынгі пратэсту супроць панскага гвалту над Беларускай Грамадой. Працаўнікі мастацтва адлічылі пал. проц. свайго заработку на карысьць палітвязьняў Зах. Беларусі, работніцы і работнікі працкалектыву абутнікаў—76 р.

45 злучных пунктаў

БАБРУЙСК. (Ул. кар.). Арганізуецца 45 злучных пунктаў пры калектыўных гаспадарках акругі для абслугоўваньня

ЖЫЦЦЁ ПАРТЫІ

...буржуазіі пад кіраўніцтвам пілсудчыны. А ППС вяла барацьбу ўнутры рабочае клясы супроць яе палявеньня, супроць уплыву кампартыі.

Асабіўшы буржуазныя групоўкі, расказоўшы іх яшчэ да выбараў, «блёк» павінен быў на выбарах так дацаваць іх, каб пры дапамозе будучага сойму можна было даканчыць кансалідацыю буржуазнае Польшчы.

ППС-жа павінна была, апіраючыся на ўвесь паліцэйскі апарат дзяржавы, прадэманстраваць на выбарах «патрыятызм» польскага пралетарыяту і яго гатоўнасьць ісьці на «супрацоўніцтва» з пілсудчынай, г. зн. з буржуазіяй.

Аналёгічнай з роляй ППС у адносінах пралетарыяту была роля і іншых выступаўшых на выбарах дробных груповак, якія падтрымліваліся і нават створаны польскай дэфэнзывай у супроцьвагу сялянскім рэвалюцыйным арганізацыям.

Ацэньваючы вынікі выбараў у Польшчы ў такой роўніцы, неабходна перш за ўсё канстатаваць перамогу пілсудчыны ўнутры буржуазіі і паражэньне тэй-жа пілсудчыны, у асобе ППС, унутры рабочае клясы.

Зараз пілсудчына б'е ў літаўры і сьвяткуе перамогу. Урадовы «блёк» атрымаў 135 мандатаў. Апрача таго, у будучым сойме Пілсудзкі забясьпечан падтрыманьнем каля 150 галасоў ЧПС, кулацкага «Вызваленьня» і іншых дробна-буржуазных партый.

І наадварот, праціўнікі пілсудчыны атрымалі буйное паражэньне. Правая нацыяналістычная папоўская апазыцыя (эндэкі, хрысьціянскія дэмакраты, «Пяст», нацыянальна-рабочая партыя), якая мела ў мінулым сойме большасьць, зараз зьведзена да 80 мандатаў.

Чым не перамога! Буржуазія Польшчы на выбарах санкцыянавала майскі пераварот, выказала давер'е Пілсудзкаму і дарчыла яму, як «моцнай уладзе», мандат на правядзеньне ў Польшчы «стабілізацыі».

Але адносіны рабочае клясы да пілсудчыны, як мы бачым, іншыя. Ва ўсіх пралетарскіх цэнтрах: Варшава, Дамброўскі вугальны раён, Лодзь, В. Сілезія, Люблін—усюды, дзе толькі кампартыя мела магчымасьць высунуць сваіх кандыдатаў, ППС там атрымала паражэньне і страціла мандаты. За ППС галасавалі, як гэта прымушан прызнаць нават урадовы друк, не рабочыя, а дробная буржуазія, якая паддалася на апазыцыйную фразалёгію ППС. Польскія-ж рабочыя ва ўсёй сваёй масе аддалі свае галасы за кампартыю, паслаўшы ў сойм 8 камуністых.

І гэта ва ўмовах нябывалага перадвыбарчага тэрару, як з боку ўлады, так і самых пэпэсаўцаў. З 62 выбарчых акруг кампартыя мела магчымасьць высунуць свой сьпіс № 13 толькі ў 13 акругах. Усякая агітацыя вусная, друкаваная за гэты сьпіс бязьлітасна задушвалася. Яна праводзілася нелегальна і ішла побач з шматлікімі арыштамі, разгонам сходаў, пабоямі і нават забойствамі. Агітаваць за № 13, выказаць сябе яго прыхільнікам—гэта было дзяржаўным злачынствам. І ўсё-ж польскі пралетарыят, які ў дні майскага перавароту падтрымаў пілсудчыну, зараз на выбарах з усёй рашучасьцю выступіў супроць яе, адкінуў у бок ППС з яе здрадніцкім згодніцтвам і прадэманстраваў сваю гатоўнасьць да рэвалюцыйнай барацьбы пад кіраўніцтвам кампартыі супроць буржуазіі, якая згуртавалася вакол Пілсудзкага.

Тое самае адбылося і сярод сялянства, асабліва ў Зах. Беларусі і ў Зах. Украіне. Урадовы тэрар тут асабліва моцна разгульваў. І ўсё ж, у тых некалькіх акругах, дзе былі дапушчаны сьпісы рэвалюцыйных сялянскіх арганізацый—Беларускай Грамады, Украінскага левага сельроба, сялянства галасавала за гэтыя сьпісы, паслаўшы ў сойм 9 прадстаўнікоў рэвалюцыйнага сялянства.

І цяпер, у будучым сойме саюз рабочае клясы і сялянства сучаснай Польшчы будзе прадстаўлен у асобе фракцыі з 18 чал., фракцыі досыць моцнай, каб істотна дапамагчы разгортваньню рэвалюцыйнае барацьбы ў Польшчы.

Але ня колькасьцю галасоў вызначаюцца вынікі выбараў. Галоўнае іх значэньне ў тым, што яны выявілі рэзкае абвастрэньне клясавых супярэчнасьцяй барацьбы ў Польшчы і тым дапамаглі клясаваму расслаяваньню.

Зараз у Польшчы, як паказалі выбары, на адным канцавосьсі—замацаваньне польскага фашызму ў асобе пілсудчыны і аб'яднаньня вакол яе ўсяе буржуазіі, а на другім—палявеньне рабочае клясы і ўзмацненьне ўплыву кампартыі пры поўным правале меншавізму.

Такое становішча абяцае няўхільнасьць і блізкасьць рэвалюцыйных навальніц у Польшчы, а тым самым ставіць пад няпэўнасьць трываласьць «стабілізацыі», якая праводзіцца польскім фашызмам.

А. Я.

Вясковыя парт'ячэйкі ...

У часе вясеньняй пасеўнай кампаніі не павінна быць ніводнай вясковай партыйнай і камсамольскай ячэйкі, якая-б не занялася пытаньнямі калектывізацыі вёскі. І асабліва сур'ёзна і стала трэба заняцца калектывізацыяй бядняцкіх гаспадарак.

Зразумела, тут ня трэба нічога выдумляць, пускаць у ход «фантазію, навязваньне, вынаходніцтва», супроць якіх асабліва перасьцерагаў т. Молатаў на 15-м партзьездзе. Ячэйкі павінны тут абаперціся на арганізаваную беднату, на групы беднаты пры сельсаветах, кааперацыі і сельскіх камітэтах узаемадапамогі. Там, дзе ўжо вядзецца работа па арганізацыі беднаты, ёсьць, безумоўна, бядняцкі актыў, які сам ужо шукае выхаду з беднасьці праз калектывізацыю. Там, дзе ячэйкі яшчэ не прыняліся за работу з беднатою, зразумела, будзе больш цяжка і ўзьнімаць пытаньні аб калектывізацыі.

Але тым больш неабходна будзе такім ячэйкам **зараз-жа ўзяцца за арганізацыю беднаты,** за выяўленьне бядняцкага актыву. Маючы перад сабою такія важныя задачы, высунутыя партыяй, як пасеўная кампанія і калектывізацыя, ячэйкі цяпер ужо ні ў якім выпадку не павінны выпускаць з віду работы з беднатою.

Зразумела, стварэньне з бядняцкіх гаспадарак калектыўных магутных гаспадарак—справа не аднаго дня. Ячэйкам трэба быць гатовымі да рознага роду труднасьцяй і да таго, каб **перамагчы гэтыя труднасьці.** Часта самі бедныя, нават найбольш актыўныя, з вялікай асьцярожнасьцю падыходзяць да аб'яднаньня сваіх гаспадарак. У іх шмат нявырашаных пытаньняў аб арганізацыі гаспадаркі, аб падліку працы, аб размеркаваньні ўраджаю і г. д. Ячэйка павінна дапамагчы вырашыць усе гэтыя пытаньні, выкарыстоўваючы мясцовага агранома, выклікаючы спэцыялістых з павету, ці ад шэфаў для правядзеньня гутарак на гэтыя тэмы, пасылаючы актывістых беднякоў на курсы па калектывізацыі, наладжваючы экскурсіі беднаты ў бліжэйшыя калектыўныя гаспадаркі і г. д. Усімі шляхамі ячэйка павінна дабіцца, **каб усе практычныя пытаньні па арганізацыі калектываў былі зусім ясны для беднякоў.**

—У адносінах дапамогі калектывам як існуючым, так і новым, урадавымі органамі з рад робіцца ўсё магчымае. Нядаўняя пастанова Наркамзему прадпісвае зямельным органам выкарыстаць у магчыма найбольшым размеры крэдыт, машыны і прылады для арганізацыі новых калектываў; ня менш 10 процантаў адпушчаных крэдытаў павінна ісьці на гэта. Сельска-гаспадарчыя машыны, трактары, землеўпарадкаваньне—у першую чаргу для калгасаў. Гатунковае насеньне пераважна павінна ісьці для калектываў і на грамадзкія запашкі. Земорганы нясуць самую строгую адказнасьць за выкананьне ўсіх гэтых мерапрыемстваў.

Але, зразумела, справа мясцовых парт'арганізацый **прасачыць, як дойдзе да іх вёскі ці раёну ўся гэтая дапамога калектывам.** Іх справа—папярэдзіць, сыгналізаваць акруговым парторганам і земаддзелам аб усякай заміншы ці цяганіне ў гэтай справе і не дапусьціць гэтых замінак і на месцы—у вёсцы, у раёне.

Вясковым парт'ячэйкам асабліва трэба памятаць аб тым, што кулацкія элемэнты пастараюцца скарыстаць усялякую замінку ў дапамозе калектывам, усялякія непаразуменьні для таго, каб падарваць веру беднякоў у свае сілы і ў магчымасьць калектывізацыі. Дрэнная будзе тая ячэйка, якая ня зможа практычнымі мерамі разбурыць такую кулацкую агітацыю.

Раз ужо выявілася цяга бядняцкага актыву да калектывізацыі, раз ужо зроблен пачатак на гэтым шляху, дык раённыя і сельскія арганізацыі з усёй адказнасьцю павінны забясьпечыць правядзеньне гэтай найважнейшай партыйнай справы ў вёсцы.

О. П.

У асобе беднаты—бачым надзейную апору

(Менская акруга)

На падставе дырэктыў акругкому КП(б)Б Менская арганізацыя пачала ажыцьцяўляць пастановы XV зьезду УсеКП(б) аб правядзеньні раённых нарад груп беднаты. Вось нядаўна была праведзена нарада груп беднаты ў Смалявіцкім раёне. Усяго па раёне налічваецца 12 груп беднаты, яны аб'ядноўваюць каля 65 чалавек бедняковў актывістых. З гэтага ліку на нараду зьявілася 56 чалавек. Ня было ніводнай групы, якая-б ня была прадстаўлена на нарадзе.

З асаблівым задаваленьнем неабходна адзначыць вялікую актыўнасьць і зацікаўленасьць удзельнікаў нарады да пытаньняў, што стаялі на парадку дня: аб задачах партыі па [illegible] ў вёсцы на падставе пастаноў XV зьезду і аб пасеўнай кампаніі.

Па абодвых дакладах было задана больш 40 запытаньняў і ў спрэчках выказалася 25 таварышоў. Зьмест спрэчак, галоўным чынам, зводзіўся да наступнага: каб у хуткім часе ўлічыць усю беднату і задаволіць насеньнем, каб РКСУ своечасова паклапаціўся аб ачыстцы насеньня (а збожжа для насеньня за апошнія два месяцы КСУ сабралі каля 3.000 пудоў і пазычаных грошай—2.500 руб.). На нарадзе выявілася, што сельсаветы невыстарчальна дапамагаюць працы КСУ. Гаварылі і аб тым, што РВК доўгі час «цягне» справу аб арганізацыі меліярацыйнай арцелі, што мы да [illegible] ...вязак беднаты, якая павінна дапамагаць партыі ва ўсіх яе мерапрыемствах, зьяўляецца—браць самы актыўны ўдзел у распаўсюджаньні сялянскай пазыкі. Некаторыя таварышы зварочвалі ўвагу на тое, каб партыйныя ячэйкі больш дапамагалі ў працы групам, якія маюць яшчэ досыць яснага ўяўленьня аб сваіх абавязках і правах.

Зазначалі таксама і на неабходнасьць надыходзячай вясной скончыць працу па абразцы поўпрацоўных гаспадарак, на дрэннае становішча беднякоў, якія працуюць у лясьніцтве, і дзякуючы таму, што РКСУ заключыў з апошнім нявыгодны дагавор, некаторыя беднякі зарабляюць за дзень ад 25 да 60 кап. Былі закрануты пытаньні і аб фондах кааперыраваньня беднаты, аб кааперацыйных паёх, аб а...

...лі ўхвалены практычныя пастановы, кожны пункт актыўна абмяркоўваўся, уносіліся дадаткі, праўкі. Рэзалюцыю, літаральна, выпрацоўваў калектыў. Па пытаньні аб тэрміне склікаць нарады—праз 4 месяцы ці праз 3—аднагалосна было ўхвалена склікаць нараду праз 3 месяцы. Цалкам і поўнасьцю нарада далучылася да ўсіх пастаноў XV зьезду партыі аб працы на вёсцы. Настрой актывістых беднякоў бадзёры, здаровы. Так і адчуваецца, што беднота культурна і палітычна шырока расьце і што гэты палітычны рост ідзе па савецкім шляху. У партарганізацыі ёсьць моцная, надзейная апора пры правядзеньні ў жыцьцё ўсіх мерапрыемстваў. Першая практыка паказала гэта досыць яскрава.

Р. Хлеўнікаў.

За канкрэтную дырэктыву

Паляпшае кіраўніцтва сельскімі райкомамі гаспадарча-культурным будаўніцтвам вёскі за апошні час значна палепшылася. Аднак, удзельная вага ў пытаньнях гаспадарчага, культурнага і кааперацыйнага будаўніцтва ў рабоце большасьці райкомаў яшчэ невыстарчальная. Так, па сельскіх райкомах Віцебскай акругі гаспадарчыя пытаньні ў рабоце сельскіх райкомаў займаюць 9,7 пр., кааперацыйныя—9,7 проц. і культурныя—6,4 проц.

Найбольшая колькасьць пытаньняў гаспадарчага, культурнага і кааперацыйнага будаўніцтва вёскі носіць яшчэ характар заслухоўваньня агульных дакладаў аб становішчы работы паасобных арганізацый. Затое пастановы райкомаў па гэтых пытаньнях за апошні час значна палепшыліся і сталі больш практычнымі. У іх шмат месца выдзяляецца задачы калектывізацыі вёскі. Толькі некаторыя пастановы ня маюць досыць канкрэтнага сэнсу. Напрыклад, па дакладу фракцыі РВК Лёзьнянскага раёну райком партыі пастанавіў:

„Ужыць усе меры да ўкараненьня пасёлкавага землякарыстаньня ў першую чаргу сярод тых, хто землеўпарадкуецца. Правесьці агітацыйную кампанію праз агракурсы, лекцыямі і штодзённай работай аграномаў і камсамольцаў даказваць сялянству карысьць пасёлкавага землякарыстаньня ў параўнаньні з хутарскім. Аб торфаразпрацоўцах дабіцца ў гэтым годзе пераходу часткі раённых устаноў і школ на торфапал. Прапрацаваць пытаньне аб арганізацыі бычачых таварыстваў і ўзмацніць існуючае малочнае таварыства і г. д.“

Як відаць, рэзалюцыя агульнага характару—не канкрэтная.

Адначасова неабходна адзначыць, што сельскія райкомы партыі пачалі больш зварачаць увагі на палепшаньне кіраўніцтва ячэйкамі гаспадарча-культурным будаўніцтвам вёскі.

Так, па дакладу Калышанскай ячэйкі Лёзьнянскі райком даў дырэктывы:

„У сувязі з тым, што ў гэтым годзе ў сельсавеце будзе праводзіцца землеўпарадкаваньне, правесьці неабходную растлумачальную работу да пераходу на пасёлкавае землякарыстаньне з пераходам на шматпольле. Больш увагі трэба зьвярнуць на правядзеньне вясеньняй пасеўнай кампаніі, выпрацаваўшы мерапрыемствы павялічэньня пасеўнай плошчы агародаў і павялічэньня плошчы карэньплодаў, па засеву ільну і г. д.“

Рэзалюцыя, як бачым, досыць ясная.

Праверка выкананьня дырэктыў вышэйшых парторганаў у працы сельскіх райкомаў пачала займаць больш месца, і адгэтуль сама праца стала больш канкрэтнай і лепшай.

А. Б.

Партхроніка

Прыезд прадстаўніка ЦКК УсеКП(б)

У сувязі з тым, што 1-га красавіка на аргбюро ЦК УсеКП(б) ставіць пытаньне аб выніках працы Цэнтральнай Камісіі па рацыяналізацыі партыйнага і камсамольскага апарату, у Менск прыехаў прадстаўнік ЦКК УсеКП(б) тав. Грузель.

Тав. Грузель азнаёміцца з працаю камісіі па рацыяналізацыі партыйнага і камсамольскага апарату пры ЦК КП(б)Б і прабудзе ў Менску 4-5 дзён.

Акруговая канфэрэнцыя груп беднаты

Бюро Менскага акругкому КП(б)Б прызнала неабходным склікаць акруговую канфэрэнцыю груп беднаты Менскага раёну з прыблізнай колькасьцю ўдзельнікаў у 80 чал.

Дэлегаты на акруговую канфэрэнцыю будуць пасылацца непасрэдна групамі беднаты.

На канфэрэнцыі будуць заслуханы даклады па пытаньнях: задачы партыі на вёсцы і задачы работы сярод беднаты.

Паперняньскае [illegible] таварыства, Астрашыцка-Гарадзецкага раёну (Меншчына), гэтымі днямі адкрыла другое новае аддзяленьне ў Смалявічах па вырабу чарапіцы і кругоў. Чарапіца і кругі сялянствам разьбіраюцца нарасхват. З кожным днём павялічваецца лік членаў таварыства. Ужо ёсьць звыш 120 чал.

Пад маскай абароны рэлігіі

Хлусьня, брудныя плёткі ўжо даўно зьяўляюцца лепшай, праўда, ужо значна прытупленай прыладай арганізацыі кампаніі цкаваньня супроць Савецкага Саюзу.

У краіне, дзе яўрэйскія пагромы былі звычайнай справай, у краіне, дзе ўсё іншанацыянальнае падлягае ўсямернаму прыгнечаньню, у Польшчы,—яўрэйскія рабіны, інсьпіраваныя польскай і яўрэйскай буржуазіяй, выносяць пастанову пратэсту супроць уціску яўрэйскае рэлігіі, які нібы мае месца ў СССР.

Гэта было патрэбна Пілсудзкаму для скарыстаньня ў часе выбарчай кампаніі, для ашуканьня мас яўрэйскай дробнай буржуазіі, для цкаваньня Савецкага Саюзу. Гэта было патрэбна сёньня, каб заўтра зноў прасьледваць усё ня польскае. Звычайная гісторыя. Маскай абароны рэлігіі прыкрыць нацыянальнае прасьледаваньне.

Для гэтага ёсьць свае прэлаты, свае рабіны, свае зьезды «прарокаў». А на самай справе нідзе так не прасьледуюцца рэлігійныя перакананьні, як у Польшчы. Колькі мы маем фактаў зьдзекаў з беларускае праваслаўнае царквы, з яўрэйскай сінагогі, з тэй яе часткі, якая ня ідзе пакорна за Пілсудзкім.

Мы рашучыя праціўнікі ўсякай рэлігіі, мы яе ідэйныя ворагі, мы змагаемся з ёю. Мы зусім гэтага ня тоім.

Але наша барацьба ня ідзе далей пераконваньняў, далей прапаганды нашых антырэлігійных поглядаў. У нас няма ніякіх прасьледаваньняў за якія-б там ні было рэлігійныя вызнаньні.

І рэлігія намі ні ў якіх мэтах не скарыстоўваецца, яна нам у нашай рабоце і барацьбе не патрэбна.

Наша нацыянальная палітыка ўпяршыню за ўвесь час гісторыі поўнасьцю забясьпечвае ня толькі права на жыцьцё кожнай нацыянальнасьці, але і на далейшае яе разьвіцьцё.

Таму зусім натуральны пратэст 34 беларускага рабіна, у якім яны пішуць, што:

„У апошні час за граніцай зьявілася рэзалюцыя пратэсту супроць, быццам, існуючага ў СССР прыгнячэньня яўрэйскай рэлігіі, якая прымушае нас, рабінаў Беларусі, узьняць свой голас супроць гэтага паклёпу на ўладу нашай краіны.

Яўрэі, якія жывуць у СССР, атрымалі тут поўнае і безумоўнае роўнапраўе. Ніводная ўлада ў сьвеце не зрабіла столькі для [illegible] прыгнечанага яўрэйскага народу як савецкая ўлада (дапамога яўрэйскім саматужнікам і рамесьнікам, надзяленьне яўрэяў зямлёй і шмат іншага).

Мы, рабіны Беларусі, лічым патрэбным заклікаць усіх веруючых выступіць з катэгарычным пратэстам супроць скарыстаньня рэлігіі ў палітычных мэтах ворагамі нашай краіны“.

Камэнтары тут не патрэбны.

Е. Г.

Зьмены ў правілах прыёму ў навуч. установы

Наркамасьветы БССР зацьвердзіў новыя правілы прыёму ў прафэсыянальныя ўстановы БССР на 1928-29 навучальны год.

— ПА В. Н. У. Прыём у вышэйшыя навучальныя ўстановы ў 1928-29 годзе будзе праводзіцца праз факультэтныя прыймовыя камісіі.

Пастановы факультэтных прыймовых камісій пры ВНУ зацьвярджаюцца праўленьнем адпаведнае ВНУ, пры чым пастановы праўленьняў зьяўляюцца канчатковымі і ніякім скаргам не падлягаюць.

Усе дакуманты прыймаюцца абавязкова ў арыгіналах, страта арыгіналаў павінна быць засьведчана судовым парадкам.

Прыймовыя камісіі ВНУ абавязкова павінны ўсім падаўшым заявы даць пісьмовы адказ ня менш чым за 10 дзён да пачатку іспытаў, ці будзе кожны з іх дапушчаны да прыймовых іспытаў. Недапушчэньне да прыймовых іспытаў павінна належным чынам абгрунтавацца.

Разам з факультэтнымі прыймовымі камісіямі працуюць факультэтныя стыпэндыяльныя камісіі, якія паводле процэнту забясьпечанасьці стыпэндыямі студэнтаў у мінулым 1927-28 годзе арыентовачна зацьвярджаюць сьпіс стыпэндыянтаў 1-га курсу з тым, каб вынікі аб залічэньні на стыпэндыю былі абвешчаны адначасова са сьпісамі прынятых у ВНУ.

Студэнтам, якія жадаюць перавесьціся ў іншыя ВНУ, пры атрыманьні заявы аб гэтым, выдаюцца ўсе дакуманты і яны выключаюцца з ліку студэнтаў. У выпадку не паступленьня ў другую ВНУ, такі студэнт можа быць зноў залічаны ў гэтую самую ўстанову з пачатку навучальнага году пры наліччы вакантнага месца.

Усе скончыўшыя тэхнікумы (апрача пэдагагічных) абавязкова трымаюць іспыты па беларускай мове.

Фэльчары падаюць заявы аб прыёме на агульных падставах, г. зн. непасрэдна ў праўленьне унівэрсытэту.

Фэльчары, скончыўшыя Магілеўскі мэдтэхнікум, а такса мэдтэхнікумы іншых саюзных рэспублік, якія будуюцца на 7-годцы, будуць прыймацца на мэдычны факультэт толькі пасьля двухгадовага стажу практычнай працы з іспытам па беларускай мове.

Фэльчары, скончыўшыя мэдычныя нармальныя школы дарэвалюцыйнага тыпу (па асобным сьпісе, які зацьвярджаны НКА), падлягаюць іспытам па матэматыцы, прыродазнаўству, грамадазнаўству і беларускай мове (пісьмовая праца). Фэльчары, ня маючыя вышэйпачатковага асьветнага цэнзу, падлягаюць іспытам па агульных падставах.

НА РАБФАКАХ. Камандыроўкі павінны насылацца на месцы не пазьней 1-га мая з тым, каб камандыраваныя маглі падрыхтавацца да іспытаў. Асобы, якія камандыруюцца на вячэрнія рабфакі, вылучаюцца праўленьнямі адпаведных саюзаў (праз фабзаўкомы) з ліку сяброў саюзу. Дакуманты аб камандыроўках выдаюцца акруговым прафсаветам. На вячэрнія рабфакі прыймаюцца асобы, якія адпавядаюць умовам прыёму на ранішнія рабфакі.

ПА ТЭХНІКУМАХ І ПРАФШКОЛАХ. Усе без выключэньня асобы, паступаючыя ў Менскі архітэктурна-дарожна-будаўнічы тэхнікум, Менскі гідратэхнікум і Віцебскі Палітэхнікум, падлягаюць іспытам па матэматыцы (альгебры і геамэтрыі) у абхвапе курсу 7-гадовай працоўнай школы. Усе паступаючыя у Менскую аб'яднаную прафшколу і Віцебскі Палітэхнікум—падлягаюць псыха-тэхнічнаму агляду, які праводзіцца у той-жа тэрмін, што і мэдычны агляд. Акрамя таго, пастаноўлена правесьці на базу 7-годкі наступныя прафтэхшколы: Старасельскую, Аршанскую аб'яднаную, Слуцкую аб'яднаную, Клімавіцкую аб'яднаную, у Менску—будаўнікоў, Мазырскую, Гомельскую, дрэваапрацоўшчыкаў, а таксама ўсе тыя школы, якія будуць нанава адкрывацца ў 1928-29 годзе.

Смалянскую, Лужнянскую і Варонецкую сельска-гаспадарчыя школы пастаноўлена таксама перавесьці на базу 7-годкі.

У Савеце Народных Камісараў БССР

Нормы выпрацоўкі земляўпарадчыкаў і іх зарплаты

СНК прызнаў патрэбным устанавіць з 1-га красавіка 1928 г. наступныя нормы прэм'яваньня земляўпарадчыкаў за колькасьць выканаьня заданьняў: а) за кожны гэктар поўнага пасёлкавага земляўпарадкаваньня з гаспадарчым упарадкаваньнем двара, выканаьы ў годзе больш 750 да 900 гэктараў, выплачваць прэмію ў разьмеры 1 р., б) за кожны гэктар тэй самай працаёмістасьці, выканаьы больш 900 гэктараў, выплачваць прэмію ў разьмеры 2 р. Пытаньне аб павялічэньні рэвізараў інструктароў па земляўпарадкаваньні даручана вырашыць НК РСІ у тыднёвы тэрмін.

Рабочае клюбнае будаўніцтва ў БССР

СНК прыняў унесены ЦСПСБ праект пастановы пра рабочае клюбнае будаўніцтва ў БССР, паводле якога на працягу 1927-28 і 1928-29 гаспадарчых гадоў павінна быць пабудована і абсталёвана ў БССР 5 клюбных будынкаў для рабочых, сярэднім коштам у 200 тыс. рублёў кожны:

а) 2 у Менску для мэталістых і харчавікоў, б) 1 у Віцебску для мэталістых, в) 1 для рабочых Добрускай фабрыкі і г) 1 у Нова-Барыса-

МУЗЫКА

1-ы сімфанічны канцэрт аркестру пры Белмузтэхнікуме

6-га сакавіка 1928 г.

Канцэрт яшчэ раз паказаў, як шпарка разьвіваецца наш Беларускі Музычны Тэхнікум, і

МЕНСК

Менскі хлебны завод—на 7-гадзінны працоўны дзень

ЦП Усебеларускага саюзу харчавікаў узбудзіў перад камісіяй па ўвядзеньні 7-мігадзіннага дня хадайніцтва аб пераводзе менскага мэханізаванага хлебнага заводу – на 7-мігадзінны працоўны дзень.

Камісія прызнала пераход неабходным і даручыла прэзыдыуму саюзу і МЦРК дагаварыцца аб практычным правядзеньні гэтага мерапрыемства.

130.000 заявак на перасяленьне

У зямельныя органы БССР паступілі заяўкі на перасяленьне ад 130.000 чалавек. На 1928г. Наркамзем атрымаў нарад на 22.000 зямельныя долі. З іх у Сібіры-14.700долей, Уральскай краіне—3.300, Далёкім Усходзе—4.000. Гэты нарад разьмеркаваны па акругах, якія павінны іх падзяліць па раёнах. Найбольшую колькасьць доляй атрымала Магілеўская акруга—8.000. Хадацкая кампанія пачнецца з 1-га красавіка. На месцы выхаду ў Беларусі хадакі забясьпечваюцца дармовымі блянкамі па афармленьні хадацтва і перасяленьня, статутамі па арганізацыі перасяленчых таварыстваў. Хадакам аказваецца дапамога пры пасадцы на чыгунцы. Для лепшага абслугоўваньня ў дарозе ў гэтым годзе адчыняюцца два перасяленчыя пункты—ў Гомелі і Воршы. Намячаецца выдача пазык бядняцкай частцы насельніцтва для куплі маемасьці ў перасяленцаў і аплаты за арэнды за зямлю перасяленцаў. Усім перасяленцам выдаюцца дармовыя спраўчныя кнігі з апісаньнем месц перасяленьня. У гэтым годзе зьвернута асаблівая ўвага на дапарадкаваньне ўжо заселеных вучасткаў, чым і тлумачыцца паменшэньне нараду ў параўнаньні з мінулым годам (36.000 доляй).

У мэтах наближэньня перасяленчага апарату да насельніцтва з гэтага году ўся тэхнічная праца па абслугоўваньні перасяленцаў перадана райвыканкомам.

113.000 гэктараў зямлі – сялянскай беднаце

У гэтым годзе Наркамзем Беларусі выдзяляе 113.000 гэктараў зямлі для перадачы

За дзень

● ЗВАРОТ З-ЗА ГРАНІЦЫ ТАВ. РАБІНОВІЧА. У Менск вярнуўся з-за граніцы намесьнік старшыні Менакрвыканкому тав. Рабіновіч, які прабыў там 5 тыдняў. Тав. Рабіновіч азнаёміўся з пастаноўкай камунальнай гаспадаркі і будаўніцтва ў Бэрліне і іншых гарадох Нямеччыны.

● ПЕРАВОД СТАЛОЎКІ ДЛЯ БЯСПРЫТУЛЬНЫХ. Сталоўка для бяспрытульных пераведзена з Савецкай вул. на Нова-Маскоўскую, 18. У памяшканьні-ж сталоўкі дзіцячай камісіяй адчынена электрычнае лёто.

● БЕЛДЗЯРЖКІНО НА МІЖНАРОДНАЙ ВЫСТАЎЦЫ. Белдзяржкіно атрымала запрашэньне прыняць удзел у міжнароднай кінематаграфічнай выстаўцы ў Галяндыі, якая адкрываецца ў бліжэйшы час.

● ГАСТРОЛІ БЕЛАРУСКІХ ТЭАТРАЎ. У Менск прыехаў дырэктар гомельскіх мастацкіх прадпрыемстваў для перагавораў з Наркамасьветы аб забраніраваньні беларускага і яўрэйскага дзяржаўных тэатраў на зімовы сэзон у Гомель.

● КУРОРТНЫЯ ВАГОНЫ. У гэтым годзе будуць курсаваць вагоны простых зносін Менск-Мінэральныя Воды, Менск-Эўпаторыя, Менск Сэвастопаль. Намячаецца ўстаноўка новых курортных ліній. Па лініі Менск-Мінэральныя Воды лік курортных вагонаў будзе павялічаны.

● ВІЦЕБСКАЯ КАНФЭРЭНЦЫЯ САМАТ.-ПРАМ. САЮЗУ, заслухаўшы даклад генэральнага сакратара ЦП АЗЕТ т. Канянштэйна, вынесла пастанову, якая абавязвае ўступленьне ў юрыдычныя члены АЗЕТ усе саматужна-прамысловыя аб'яднаньні.

● КУРСЫ САНІТАРАЎ. Пры ўсіх лекавых установах адкрываюцца курсы для перападрыхтоўкі малодшага мэдыцынскага пэрсаналу. Курсы разьлічаны на 400 чал. Тэрмін навучаньня 8 месяцаў.

«СПОРТ»

Летняе сьвята фізкультуры

На пасяджэньні прэзыдыуму вышэйшага савету фізкультуры разглядалася пытаньне аб летнім усебеларускім сьвяце фізкультуры, арыентовачны плян і праграма сьвяткаваньня. Прэзыдыум плян і праграму зацьвердзіў. Пастаноўлена зараз-жа пачаць падрыхтоўчую работу да сьвята. Для кіраўніцтва правядзеньнем сьвята вылучаю арганізацыйны камітэт. Летняе сьвята фізкультуры ў гэтым годзе будзе праведзена, як падрыхтоўка да інтэрнацыянальнай рабочай спартакіяды ў Маскве, якая адбудзецца ў канцы лета гэтага году.

Паведамленьні

Сёньня, 10-га сакавіка, роўна а 6-й гадз. увечары, у памяшканьні гаркому КП(б)Б адбудзецца нарада партупоўнаважаных ячэек па распаўсюджваньні і падпісцы на газ. «Зьвязда».

У ячэйках, ад якіх па якіх-небудзь прычынах ня могуць прысутнічаць партупоўнаважаныя ячэек, павінны замест іх зьявіцца апоргі ячэек.

Партупоўнаважаныя або апоргі павінны ўзяць з сабою вестку аб вучоту падпісчыкаў і адначасова прадставіць ведамасьць-зводку аб выпісцы газэты

Музэй-паноптыкум у Менску

З Харкава прыбылі ў Менск чатыры вагоны з рознымі экспанатамі для музэю-паноптыкуму, які адкрываецца гэтымі днямі ў будынку цырку. Музэй будзе складацца з двух аддзелаў: анатамічнага і этнаграфічнага. Музэй прабудзе ў Менску адзін-паўтара месяцы.

Вывучэньне матар'яльнае культуры Беларусі

Этнаграфічная камісія ІБК у цяперашні момант распачала падрыхтоўчую працу па вывучэньні матар'яльнай культуры на Беларусі, як-та паселішчы з іх вуліцамі, сядзіб, двароў і розных будынкаў, гаспадарчага інвэнтару, вопраткі і інш.

Культурна-гаспадарчае абслугоўваньне нацменшасьцяй БССР

(З гутаркі з тав. Хацкевічам)

У Менск вярнуўся старшыня цэнтральнай нацкамісіі ЦВК БССР т. Хацкевіч, які езьдзіў у Маскву для дакладу ў прэзыдыуме Савету Нацыянальнасьцяй ЦВК СССР аб культурна-гаспадарчым абслугоўваньні нацменшасьцяй БССР.

У сваім дакладзе т. Хацкевіч выявіў усе моманты ў рабоце беларускага ўраду ў гэтай галіне.

У гутарцы з нашым супрацоўнікам т. Хацкевіч паведаміў наступнае:

— Прэзыдыум Савету Нацыянальнасьцяй ЦВК Саюзу ССР прызнаў палітыку Ураду БССР у галіне культурна-гаспадарчага абслугоўваньня нацменшасьцяй—правільнай, а праведзеную працу—здавальняючай. Побач з гэтым Прэзыдыум Саўнацу адзначыў і некаторыя труднасьці і недахопы ў працы (усё яшчэ цяжкае эканамічнае становішча местачковага працоўнага яўрэйскага насельніцтва; слабы тэмп па пераходзе да палепшаных форм землякарыстаньня польскага і літоўскага насельніцтва і недастатковасьць яго кааперараваньня, агульнае аграрнае перанаселеньне БССР і адсутнасьць свабодных зямель для земляўпарадкаваньня працоўных яўрэяў і г. д.).

Прэзыдыум Савету Нацыянальнасьцяй ЦВК Саюзу даручыў Ураду БССР узмацніць працу па надзяленьні працоўных яўрэяў зямлёй шляхам паскарэньня для гэтай мэты мэліярацыі забалочаных зямель, а таксама садзейнічаньня плянаваму перасяленьню працоўных яўрэяў у іншыя раёны Савецкага Саюзу.

Павінны быць праведзены ў жыцьцё меры па гаспадарчым будаўніцтве мястэчак, барацьбе з беспрацоўем, узмацненьні работы па разьвіцьці саматужных промыслаў, да вылучэньня і выхаваньня вясковага актыву з батракоў і беднякоў нацменшасьцяй. Указана на неабходнасьць узмацніць работу па кааперараваньні і калектывізацыі польскага, літоўскага, латыскага насельніцтва і іншых нацменшасьцяй, у першую чаргу батракоў і беднякоў, а таксама па рэгуляваньні міжнацыянальных адносін, у прыватнасьці, адносін нацменшасьцяй да асноўнага беларускага насельніцтва і, наадварот, забясьпечваючы поўнае культурна-гаспадарчае абслугоўваньне нацменшасьцяй.

Цэнтрвыканкому Саюзу ССР даручана

Пралетарскі суд пакараў спэкулянта Рысіна

Апошні дзень. Шыракаплечы камендант ледзь-ледзь стрымлівае ў дзьвярох нахлынуўшы натоўп. Яблыку можа і ёсьць дзе ўпасьці, але толькі яблыку. Перапоўненая заля ў напружанай цішыні выслухоўвае прамову пракурора тав. Лагвіновіча.

Падсумоўваюцца ўсе злачынствы Рысіна, выяўленыя на працягу гэтых 5-ці дзён. Характарызуецца сам „гэрой" працэсу—яскравы прадстаўнік нямiскай „ідэалёгіі", спрытны жулік, які, аднак, сваімі дзеяньнямі даваў магчымасьць прыватнаму капіталу прасунуць праз шчыліну рабочай кааперацыі сваю брудную руку.

Злачынствы Рысіна носяць палітычную афарбоўку. Інакш нельга кваліфікаваць яго захавана-бюракратычны падыход пры правядзеньні кампаніі зьніжэньня цэн, яго сувязі з прыватнікамі і рознымі цёмнымі асобамі.

— Аплявуха, якою ўзнагарадзіў Рысін камсамольца Ліўшыца, гарыць на шчоках усёй савецкай грамадзкасьці,— гаворыць тав. Лагвіновіч. Пралетарскі суд павінен сурова падыйсьці да спэкулянта Рысіна, бо ён не адзін, бо „Рысіншчыны" ў нашым савецка-гандлёвым апараце яшчэ вельмі багата. Тав. Курпік кажа: тут ёсьць свае „ножніцы": з аднаго боку, камсамольцы разам з усім лепшым і чэсным з апарату МЦРК, упартае жаданьне палепшыць, зрабіць больш гібкай і прыстасаванай да пайшчыка нашу тавараправодзячую сетку; і з другога—насыўнасьць, цьвёрдалобасьць, усяроўныя і фармальныя адносіны часткі кіраўнікоў МЦРК (Вальфсон, Эпштэйн), якія пасяды унія па ільні і падтакваюць чужому элемэнту, што прымазаўся да нашых кааперацыйных органаў. У МЦРК таксама ёсьць нямала абывателяў-нянчак, для якіх ня існуе грамадзкасьці, для якіх ня існуе асноўных задач кааперацыі, бо яны іх ня могуць і ня хочуць, нават, зразумець.

Праз такі вялічэзны грамадзкі мікраскоп, якім зьяўляецца сёньняшні працэс, нам вельмі добра відаць усе рысы рысінскага твару: гэты спэкулянт прышчапляў у кааперацыі свае навыкі былога гандляра, балянсаваў з цэнамі, як было яму выгадна, старанна забясьпечваў прыватніка нарміраваным таварам і г. д. У адносінах маштабу сваіх злачынстваў Рысін нічым не вылучаецца з дзесятку надобных яму жулікаў. Але менавіта таму працэс набыў такую вялікую грамадзкую цікавасьць. Рысін—з пароды тых шкоднікаў, якія «па цурбіцы, па цагліцы» абкрадаюць дзяржаву. Але ў нас ёсьць Ліўшыцы, якія такіх шкоднікаў выводзяць на чыстую ваду.

Тав. Курпік таксама спыняецца на ролі друку ў гэтай справе. Ліўшыц быў актыўным рабкорам і ўжо ў сваіх заметках у насьценгазэце пачаў барацьбу. „Чырвоная Зьмена" першая ўскрыла, агаліла перад грамадзкасьцю гэтую балячку на целе кааперацыі.

Прамова абаронцы тав. Мятліна была вельмі гладкай і вельмі непераконваючай. Абаронца прызнае, што былі злоўжываньні на 221 руб., але большага—не магло быць. Чаму? І на гэта, прыкрыты прыгожымі фразамі, але па сутнасьці абывацельскі адказ—„Не пойман—не вор". Можа фармальна Мятлін і праў, калі гаворыць, што ў выпадку з прапаўшымі з базы 14 парамі сандаляў Рысін невінен, бо тавару ня прыняў. Але суду зусім ясна ўся падапплёка гэтае справы. І пралетарскі суд злачынствы Рысіна ацаніў па заслугах.

А палове другой ночы, пасьля трохгадзіннай нарады, абвяшчаецца прыгавар:

— Адзначаючы сацыяльную небясьпеку аналёгічных рысінаму падобных ным Рысіным злачынстваў і ў мэтах іх агульнага папярэджаньня, суд прыгаварыў: Рысіна, Міхася Якаўлева, за злучнасьці ўсіх злачынстваў падвергнуць пазбаўленьню волі са строгай ізаляцыяй тэрмінам на 7 год. Па амністыі гэты тэрмін скарачаецца напалову.

Рысін пазбаўлен грамадзкіх праў на тры гады. Акрамя таго суд пастанавіў задаволіць прад'яўлены грамадзянскі іск у суме 1.456 руб. 59 к. Сівер.

БІБЛІЯГРАФІЯ

«Пляуг». Месячная навукова-папулярная часопісь сельскае і ляснога гаспадаркі. Выданьне Наркамзема Бел. Менск. 1928 год. Люты. № 2. Цана 20 к.

Часопісь „Пляуг" ужо чацьверты год выконвае вялікую справу—дапамагае ў палепшаньні і перабудове сельскае гаспадаркі на новы лад. І асаблівы росквіт яе (часопісі) трэба адзначыць у апошнія часы. Перад намі другі нумар за люты месяц 1928 год. У зьмест гэтае часопісі ўваходзяць такія пытаньні: „Сельская гаспадарка", „Сялянскі досьлед", „Жывёлагадоўля", „Садоўніцтва і гародніцтва", „Лясная гаспадарка" і „Афіцыйны аддзел", у якім зьмяшчаецца пастановы ўраду па пытаньнях сельскае гаспадаркі, пытаньні і адказы па зямельных справах і с.-г. хроніка.

Адзначаючы каштоўнасьць усяго матар'ялу, хочацца адзначыць асаблівае значэньне разьдзелаў „Сельская гаспадарка", „Сялянскі досьлед".

Першы разьдзел „Сельская гаспадарка" важны тым, што ў ім мы маем справу не з выпадковымі артыкуламі па пытаньнях сельскае гаспадаркі, але з пэўным матар'ялам, які паступова і сыстэматычна сваім зьместам вучыць гаспадара, як весьці культурна сваю гаспадарку. Гэты разьдзел каштоўны яшчэ і тым, што ён зьяўляецца добрым дапаможнікам у працы наших с.-г. гурткоў, якія за адсутнасьцю падчас патрэбнае літаратуры прымушаны выкарыстоўваць матар'ял, які зусім не падыходзіць да беларускіх умоў.

Разьдзел „Сялянскі Досьлед" знаёміць гаспадароў з практычнымі вынікамі па палепшаньні гаспадаркі, а гэта з аднаго боку вельмі важны доказ у карысьці агранамічнае навукі, з другога, удалы мэтах уцягненьня сялян-гаспадароў у

СУД

Забойства селяніна

Стаяла летняя сьпёка. Паліла гарачае ліпеньскае сонца. У адзін з такіх дзён кіраўнік саўхозу Чыжэвічы Жураў выбіраўся ў дарогу—ён ад'язджаў у Менск па службовых справах.

— Глядзі-ж, брагок, каб усё ў парадку было. Даглядай гаспадарку ў маю адсутнасьць,—загадваў ён старшаму рабочаму Кузьміцкаму Рыгору, якога пакідаў за кіраўніка саўхозу на час свайго побыту ў Менску.

Але Кузьміцкі не апраўдаў давер'я

юць і настаўнікі тэхнікуму (1-я галасы) і больш падрыхтаваныя вучні. Гэта ўжо ёсьць наш уласны і пры тым сталы сімфанічны аркестр. На самай справе выпраўдваецца сьцьвярджэньне тых нашых музычных дзеячоў, якія гаварылі, што шлях да ўтварэньня беларускае сімфоніі ідзе праз Белмузтэхнікум.

1-ы сімфанічны канцэрт сабраў шматлікую публіку, якая перапоўніла залю клюбу К. Маркса і яе хоры. Канцэрт прайшоў з вялікім посьпехам, якога ён у поўнай меры і заслугоўваў. Выкананы былі: 1) Урачыстая увэрцюра Глазунова, 2) Скрыпічны канцэрт яго-ж (салісты—скрыпач С. Жыў) і 3) 1-я сімфонія Калінькікава.

У правядзеньні ўсіх гэтых рэчаў дырыжэр І. А. Гітгарц паказаў сябе бязумоўна паважным і вельмі здольным музыкам. Добрая ўроўнаважанасьць гучнасьці паасобных груп інструмантаў, досыць тонкая нюансіроўка, належныя рытмы, поўная яснасьць і абсалютная адсутнасьць блытаніны ў выкананьні цяжкіх партытур, немалы ўздым (асабліва ў 4-й частцы сімфоніі Калінькікава),—усё гэта рабіла надзвычайна прыемнае ўражаньне і дало публіцы праўдзівае ўяўленьне аб характары творчасьці Глазунова і Калінькікава. Гітгарц бязумоўна ўмее трымаць у сваіх руках аркестр і прымусіць яго выконваць мастацкія задумы дырыжэра.

З вельмі добраю тэхнікай, чыстатой інтанацыі і свабодай выканаў С. Жыў шалёна цяжкі канцэрт Глазунова. Папікнуць хацелася-б паважанага артыста толькі ў занадта вялікім спакоі ігры. Хацелася-б, каб ён хоць памыліўся дзе-небудзь, але крышачку ўсхваляваўся. Акадэмізм—рэч, зразумела, добрая, але сэрца таксама нядрэнная рэч.

Не магу не адзначыць мастацкага выкананьня, пявучасьці, нейкай задушэўнасьці ў ігры аднаго з 1-х галасоў аркестру, менавіта артыста-габоіста Пагрэбняка. Яго ігра—пяяньне (асабліва ў 2-й частцы сімфоніі Калінькікава) робіць моцнае і вельмі прыемнае ўражаньне.

З нецярплівасьцю будзем чакаць наступных канцэртаў і пажадаем Белмузтэхнікуму посьпехаў у яго так удала распачатай сімфанічнай працы.

К—скі.

Першы Усебеларускі зьезд Асоавіяхіму

На 23-га красавіка склікаецца першы ўсебеларускі зьезд Асоавіяхіму. На зьезьдзе будуць стаяць наступныя пытаньні: міжнароднае становішча СССР і задачы абароны, справаздача прэзыдыуму Асоавіяхіму і рэвізійнай камісіі, масавая работа, дасягненьні навукі ў галіне хэміі і практычнае прыстасаваньне хэміі ў сельскай гаспадарцы і выбары.

Модус прадстаўніцтва—ад 2 тыс. чал. адзін дэлегат. Такім чынам мяркуецца, што з усёй Беларусі на зьезьдзе будзе 70-80 чал. дэлегатаў.

САКРАТАРЫЯТ ЦЭНТРАЛЬНАГА САВЕТУ. На апошнім пасяджэньні прэзыдыуму цэнтральнага савету Асоавіяхіму вылучан сакратарыят цэнтральнага савету ў складзе наступных таварышоў: Чэшка, Цімашэнка і Лавціёнаў.

Папраўкі

У заметцы „14.218 новых пайшчыкаў“ у № 57 газ. „Зьвязда“ ў трэцім радку надрукована: „па БССР паступіла 663.577 руб. паявых узносаў“, а трэба чытаць „паступіла 563.577 руб.“.

У № 59 „Зьвязда“ ў артыкуле „Апошнія дзяяньні гомельскага Асоавіяхіму“ надрукована 241—345 ячэек... на 1.200—1.400 ячэек. Трэба замест ячэек, чытаць—членаў Асоавіяхіму.

будуць закончаны работы па плошчы ў 80.000 гэктараў, а зімовага—33.000 гэктараў. Сюды ўваходзіць таксама 20.000 гэктараў зямлі, якая адводзіцца для надзяленьня аўрэйскага насельніцтва.

Найбольш буйныя работы па надзяленьні зямлёй будуць весьціся ў Менскай акрузе—29.000 гэктараў, Мазырскай 22.000 і Полацкай—13.000 гэктараў. Землянадзяленьне праводзіцца з зямель лясного фонду, з складаў дзяржаўных зямельных маёмасьцяй і з фондаў, якія атрыманы ад абрэзак буйных шматзямельных гаспадарак.

Усяго мяркуецца надзяліць зямлёй каля 3.000 безьзямельных двароў і да 20 тыс. малазямельных. Усе работы прыняты на дзяржаўны кошт, на што адпушчана 223 тыс. руб.

Гаспадаркі, якія ўпарадкуюцца, атрымаюць доўга-тэрміновы крэдыт ад Белсельбанку на перанос пабудоў, на набыцьцё інвэнтару і насеньня. Наркамзем адпускае на ільготных умовах лясны матар'ял. Палявыя работы пачнуцца 1-га мая. На іх камандыруецца 90 землеўпарадкавацеляў, 50 практыкантаў і 60 вучняў зямельных тэхнікумаў.

на абвестцы дня якога—даклад тав. Ігнатоўскага аб працэсе Беларускай Грамады.

Уваход па распаўсюджаных білетах.

— ДОМ АСЬВЕТЫ—11 сакавіка, а 6-й гадзіне ўвечары, адбудзецца агульны сход тэхпрацаўнікоў г. Менску—сяброў саюзу Працасьветы.

— Сёньня, у суботу, 10 сакавіка, у аудыт. пэдфаку № 31, адбудзецца пасяджэньне літаратурн. сэкцыі навуковага т-ва. ДАКЛАД ЯЎГ. І. БАРЫЧЭЎСКАГА—АЛ. ГАРУН «МАТЧЫН ДАР».

Пачатак а 8 г. 30 м. веч.

Да ведама беспрацоўных будаўнікоў

Сёньня, 10 сакавіка, роўна а 12 г. дня ў памяшканьні клюбу акрвыканкому (плац Волі) адбудзецца сход беспрацоўных будаўнікоў наступных прафэсый: сталяры, муляры, цагельнікі (прац. на цагельнях № 1 і 2), электраманцёры, маляры, бэтоншчыкі, пільшчыкі, тынкаўшчыкі, каменшчыкі, маятаўшчыкі і цесляры. Парадак дня: пытаньні аб сацыяльным страхаваньні. Яўка абавязкова.

— Сёньня, 10 сакавіка, роўна а 12 г. дня ў памяшканьні Дому Працасьветы (Камсамольская(?) вул.) адбудзецца сход беспрацоўных будаўнікоў наступных прафэсый: бляхары, шкляры, сьлесары, вадаправодчыкі, аклейшчыкі, цагельнікі (прац. на цагельнях № 3 і 4), тэхнікі, дзесятнікі, канц. работнікі, чорнарабочыя. Парадак дня: пытаньні аб сацыяльным страхаваньні. Яўка абавязкова.

ЦП Саюзу.

мі пастановамі ў далейшым стаіць задача—яшчэ больш паглыбіць культурнае і гаспадарчае абслугоўваньне нацыянальных меншасьцяй. Гэтую задачу мы ажыцьцёвім пры ўважлівай, як і раней, дапамозе і садзейнічаньні ўраду СССР.

З лістоў

З-за няправільных таксыровак

Значна кульгае таксыроўка правозных плацяжоў на Заходніх чыгунках. Сярэдні падарожны процант няправільна таксаваных адправак у жніўні мінулага году складаў 7,3 проц., у лістападзе ўжо 12,3 проц. У некаторых агентаў колькасьць няправільных таксыровак дасягае 30 і нават 50 проц.

Аддзел эксплёатацыі слаба рэагуе на гэтыя недапушчальныя зьявішчы.

І. Сэрабракоў.

„Зьвязда“ дапамагла

На заметку ў газ. „Зьвязда“ ад 1-га лютага г. г. за № 27, праўленьне МББ чыг. паведамляе, што з боку арцельнага старасты т. Сярмяжка была незацікаўленасьць працаю (пакідаў даручаную яму арцель без кіраўніцтва), за што ён прыцягнуты да адказнасьці: 4-га лютага т. Сярмяжка атрымаў вымову з папярэджаньнем, што, пры паўтарэньні такіх выпадкаў, будзе звольнены са службы.

ступа кожнаму гаспадару. Для кожнага гаспадара і с.-г. гуртка яе трэба раіць, як настольную кнігу.

У канцы хацелася-б зьвярнуць увагу рэдакцыі на высьвятленьне ў далейшым дасягненьняў у працы па вядзеньні сельскае гаспадаркі ў калектывах, сав. гаспадарках, камунах і г. д. і перавагі калектыўнае гаспадаркі над паасобнаю, бо ў апошнім нумары аб гэтым нічога ня сказана.

Я. С—ук.

Радыё-перадача

10-га, субота

6.00—6.30—„Беларускі піянэр“ на радыё.

6.30—7.10—Беларуская радыё-газэта № 45 (з польскім аддзелам).

7.10—7.40—Даклад на тэму: „Задачы каапэрацыі ў зьвязку з рашэньнем 15 партзьезду“. Дакл. Паўлянскі.

7.40—8.10. Гутарка ТСА-Авіяхіму на тэму: „Аб 2-й Авіяцыйнай лётарэі. Дакл. Язьвінскі.

8.10—10.00—Канцэрт.

Расстрэл за забойства 3 чалавек

МАГІЛЕЎ. (Уласны кар.). Выязная сэсія акруговага суду ў мястэчку Хоцімску вынесла прыгавар аб вышэйшай меры пакараньня грамадзян гэтага мястэчка Луцаева і Наймарка, якія забілі з мэтаю рабунку аднавяскоўцаў Брыскерава і Літвіна, якія ехалі на кірмаш у адну з вёсак Смаленскае губ.

Кузьміцкі—чалавек з „мінулым“. Ён атукаў давер'е савецкае ўлады. У 1924 г. зрабіў растрату грамадзкіх грошай і быў засуджаны на паўтара году зьняволеньня. Амністыя дарує яму свабоду. Кузьміцкі кляне свайго мінулага хавае ад людзкога вока і хаваецца у партыю. З 1925 году ён кандыдат КП(б)Б. І вось гэты самы Кузьміцкі ў ролі кіраўніка саўхозу паехаў на агляд саўхоскіх палеткаў. Каб паказаць з сябе важнага начальніка, ён прывязаў за пояс рэвальвэр, а на плечы закінуў стрэльбу, пад ім іржаў гняды рысісты жарабец і для форсу Кузьміцкі ўзяў з сабою яшчэ 6 чалавек.

У гэты самы час недалёка ад саўхоскіх палеткаў пасьвілася жывёла сялян вёскі Пераноз, Капыльскага раёну.

— Яны зноў травяць нашу пашніну,—грозна крыкнуў Кузьміцкі ў бок сялян, убачыўшы на саўхоскім папары некалькі сялянскіх кароў.

— Кастусь, займай быдла, і гані ў абору. Я вам пакажу, як травіць саўхоскую пашу.

І штук 10 сялянскіх кароў ужо былі недалёка ад саўхозу, калі сяляне кінуліся даганяць Кузьміцкага, каб адабраць быдла.

— Не падходзьце, страляць буду,—крыкнуў Кузьміцкі на ўсхваляваных сялян.

Селянін Казейка Рыгор не паслухаў і забег наперад, каб завярнуць кароў на ўсе бакі.

— Ах, дык ты такі, ужо сапраціўляцца ўздумаў,—закрычаў Кузьміцкі і навёў на яго дула рэвальвэру. Казейка, як сноп, зваліўся на зямлю ад кулі, якая трапіла яму ў самае сэрца.

Кузьміцкі ў забойстве сазнаўся. Ён у той-жа дзень паехаў у Капыль і заявіў міліцыі, што забіў чалавека.

Нядаўна Кузьміцкага судзілі. Пралетарскі суд жорстка карае ўсіх тых, хто сваімі ўчынкамі імкнецца парушыць саюз з працоўным сялянствам. З асаблівай сур'ёзнасьцю і суровасьцю аднёсься Менскі акруговы суд і да вінаватца ў забойстве селяніна Казейкі. Кузьміцкі і—былы кандыдат партыі і таму да яго пралетарская законнасьць была тым больш патрабоўная.

Рыгор Кузьміцкі быў прыгавораны на 10 год пазбаўленьня волі. Па амністыі кара яму паменшана на адну трэцюю.

Касацыйную скаргу Кузьміцкага Вярхоўны суд пакінуў без вынікаў, а прыгавор па яго справе зацьвердзіў.

Курсы краязнаўства

У нас не хапае добрых сталых працаўнікоў па краязнаўстве, адсутнасьць кваліфікацыі востра адчуваецца, а стала быць як лёгічны вынік адчуваецца і вострая патрэба ў гэтых працаўнікох. Гэта паставіла пытаньне перад краязнаўчай арганізацыяй унівэрсытэту і ЦБК Беларусі аб арганізацыі навучальнай установы, якая-б дала мінімум ведаў па краязнаўстве. Выходзячы з гэтага, праўленьне студэнцкага навукова-дасьледчага краязнаўчага т-ва Бел. Дзярж. Унівэрсытэту разам з ЦБК утварае кароткатэрміновыя 6-цітыднёвыя мэтадычныя курсы па краязнаўстве пры т-ве унівэрсытэту. Курсы маюць на мэце ахапіць слухачоў, студэнтаў усіх навучальных установаў і сяброў акруговага кр-га т-ва гор. Менску. Падрыхтаваць іх да самастойнай працы па краязнаўстве. Навучальны плян курсаў складаецца з цыклю лекцый, якія будуць чытацца спэцыялістымі унівэрсытэту і ІБК.

В. Невядомскі.

ЭМІГРАНЦКІЯ МЭЛЁДЫІ

Мы рэдка заглядваем у газэты белай эміграцыі. Што апрача парахні, разлажэньня і трупнага смуроду можна знайсьці там? Толькі ў некаторыя гістарычныя моманты ажываюць белыя надзеі, больш яскрава ўзьнікаюць зарубежныя мары. Так бывае, калі ў паветры міжнародных адносін пачынае пахнуць гар'ю,—эмігранту здаецца (так гэтага хочацца!), што наступае жаданы момант, калі яго паслугі зноў будуць патрэбны і будуць аплачаны.

Так бывае, калі ўнутры СССР зьяўляюцца адзнакі крызісаў—у грамадзка-партыйным або гаспадарчым жыцьці,—эмігранту здаецца, што вось-вось яго «паклічуць».

Але пах гары аказваецца фальшывым, а савецкія крызісы хутка праходзяць. І зноў разьбітае карыта эміграцкіх надзей і зноў—

„смурод эміграншчыны, удараючы ў галаву, стварае нястрыманую патрэбнасьць, наперакор розуму і стыхіі, аддавацца самагіпнозу і, уцякаючы ад журботнай сапраўднасьці, шукаць прытулку ў „чароўніцтве“ пацяшаючых „выдумак“.

Так скардзіцца стары меншавік А. Патрэсаў, які «яшчэ нядаўна» ў эміграцыі і якому яшчэ нясьвежа ад «эміграцкіх мэлёдый». У керанскіх «Днях» (ад 10 лютага) ён усхвалёвана ўспамінае другую эміграцыю (ён не таксама добра ведаў), тую, у якой Ленін пісаў вядомае «Што рабіць?» Тады—

„не эміграцыя ўлівалася ў Расію, а Расія ў моманты ўзвышанае чынасьці, калі рынашэтая ажывала і эміграцыя, кожны дзень пералівала за рубеж, каб зараз-жа, наладзіўшы неабходны кантакт з кім трэба, адхлынуць у Расію. У зьвязку з гэтым і сама эміграцыя ў асобе яе актыўнае часткі, аб якой толькі і варта гаварыць, зьяўлялася свайго роду праходным дваром для практыкаў і нічога ня мела агульнага з сучаснай эміграцкай аселасьцю“.

Цяперашнім эмігрантам Патрэсаў раіць зразумець, што

„ня эміграцкай экзотыцы, ня гэтым людзям з месяцу разварушыць Расію, калі яна яшчэ не варушыцца“.

Меркаваньні, успаміны аб мінулым (аб рэвалюцыйнай эміграцыі), навучаньні вядомага меншавіка пройдуць бясьсьледна,—эміграцкія мэлёдыі застануцца. Бо ці-ж можа п. Гукасаў, зараз гаспадар «Возрождения», які выгнаў адтуль нават вернападданага Струвэ, не сьпяваць

аб нафце?

Была бакінская нафта, чорнае золата, якое лёгка пераплаўляецца ў звонкі цудоўны мэталь. Была нобэлеўская гукасаўская нафта. А цяпер льлецца на міжнародныя рынкі нафта савецкая, і ні Гукасаў ні Дэтэрдынг—уладны пан гэрба «Роял-Дэйч»—ня ў сілах утрымаць гэтага патоку. Галгэтуль гукасаўская мэлёдыя—празаічная, простая па знадворным выглядзе, але колькі ў ёй усхвалёваных надзей:

...„Калі-б магла за граніцаю стварыцца згода, якая-б затрудніла продаж каўкаскае нафты на сусьветных рынках, гэта паставіла-б савецкую ўладу ў такое становішча, пры якім пытаньне *аб капітуляцыі стала-б няўхільным*“ (курсыў наш; „Возрождение“, 8-га лютага).

І так нафтавая інтэрвэнцыя, накіраваная, зразумела, „на дабро нашае бацькаўшчыны“. Але... «марам і часу няма звароту»...

Як відаць, настрой беззваротнасьці, упадак духу і надзей востра адчувае п. Керанскі. А пры такім становішчы куды зьвернешся інакш, як да бога, тым больш, што бальшавікі бога пакрыўдзілі, на бальшавікоў і бог злосны. Адгэтуль

боская мэлёдыя

аднаго з эсэраўскіх правадыроў:

...«Усякі суцэльны сьветапогляд па самой прыродзе сваёй нарматыўны, падпарадкаван закону „долженствования“, г. зн. рэлігійны. Сьцьвярджаць бязбожнасьць ня значыць крытычна даказваць нябыцьцё бога, а значыць верыць у адсутнасьць боскага пачатку ў самым сабе і ў сусьвеце... Застаецца да гэтаа дня ў эўрапэйскіх сацыялістых (апрача Англіі) нейкі забабон, які робіць царкоўна веруючых грамадзянамі «другога гатунку» ў сацыялістычным панстве. Вось з гэтым трэба прыкончыць. Трэба прызнаць унутры сацыялістычнага руху за кожным права на рэлігію (з вялікай нават літары. І. П.), права на Веру». («Дні», 8 лютага).

Мэлёдыя Керанскага так і азагалоўлена—«Права на веру». Нават кадэты з мілюкоўскіх «Последних Новостей» і тыя зьбянтэжаны боскім славаслоўем Керанскага і павучальна ляпечуць эсэру аб прагрэсе і мысьленьні, у разьвіцьці якіх рэлігія заўсёды была бар'ерам.

Ня лепш з мэлёдыямі стаіць справа і ў меншавікоў. У іх, уласна, адзін яшчэ стары і патрапаны лейт-матыў

аб „тэрмідоры“.

Але і ў гэтым матыве гучыць сум і безнадзейнасьць.

... „Ёсьць людзі пераконаныя, што... мы з пачатку НЭП'у перажываем эпоху расійскага „тэрмідору“, г. зн. устанаўленьня ўлады рэвалюцыянэраў, якія пераradзіліся, псыхалёгічна пераступілі мост, які аддзяляў рэвалюцыю ад контр-рэвалюцыі... Многія думаюць, што рашаючы крок у гісторыі дыктатуры, г. зн. пераход да тэрмідору або банапартызму, ужо адбываецца, або ўжо адбыўся, і што рэпрэсіі над апазыцыяй—ясная бясспрэчная адзнака новай палітычнай сыстэмы“.

Аўтар гэтых радкоў, меншавік Д. Далін, забываецца ўспомніць, што за гэтым—«многія»—утойваецца ніхто іншы, як нябожчык Л. Мартаў, адзін з правадыроў меншавізму, і другія меншавікі, у тым ліку і сам аўтар. Але ці варта аб гэтым успамінаць, калі зараз:

„Мы не падзяляем гэтых поглядаў. Усё гэта розныя контр-рэвалюцыйныя сыстэмы—і „тэрмідор“ і „банапартызм“—заўсёды азначаюць палітычную перамогу багатае клясы над клясай беднай, панаваньне сялянства (чытай—кулацтва І. П.) і буржуазіі. Але ў Расіі гэтага няма. НЭП яшчэ не тэрмідор, наадварот, дзякуючы НЭП'у, камунізму ўдалося пакуль што ўхіліцца тэрмідору. Расправа з утапічнай апазыцыяй—яшчэ не банапартызм“. („Соцвестник“ № 2-3).

Далін назваў свой арыкул [illegible] ні». Так, сапраўды бу[illegible] чорныя будні—толькі ня [illegible] дзе хоча бачыць аўтар. [illegible] ў Савецкім Саюзе, дзе ід[зе] гіганцкая, надзвычайна шырокая творчасьць ва ўсіх галінах. Будні цяжкія, змрочныя там, дзе нічога не застаецца, апрача прывабнага, але безваротна далёкага паху нафты, дзе адзін прытулак і надзея—бог або цёмныя надзеі на «разложение», «изживание» пралетарскае дыктатуры.

Будні парахні і трупнага паху.

І. П.

Ліст у р[эда]кцыю

[...] тав. рэдактар!

Паваж[аны] [...]

[...] адмовіць [...] вымясьціць на

Прашу Вашай паважанай газэты старонках майго лістку.

[illegible]

[Н]я маючы магчымасьці персанальна адказаць на шматлічныя прывітаньні, лісты і тэлеграмы, атрыманыя мною з прычыны 25-годзьдзя маёй грамадзкай і навукова-пэдагагічнай дзейнасьці, гэтым прашу прыняць выражэньне маёй шчырай і глыбокай падзякі ўсім прафэсарам і навуковым працаўнікам, усім маім вучням і студэнтам, друзьям і добрым знаёмым, якія выказалі мне ўвагу і ўшанавалі мяне прывітаньнямі ў дзень майго скромнага юбілею 25-гадовай упартай працы і адданага служэньня навуцы пралетарскім масам.

ВІКТ. ЯКУНІН.

5 сакавіка 1928 г.

Рабкор, выраж, прачытай і захавай

АДКРЫТЫ ЛІСТ РАБКОРАМ

Дарагія таварышы, Разгорнутае сацыялістычнае будаўніцтва, як у горадзе, так і ў вёсцы, высоўвае перад намі рад новых труднасьцяй. Для таго, каб пера- чы іх і справіцца з вялізарнымі чамі, што пастаўлены перад нагісторыяй, патрэбны — выразная авая работа на падставах саялістычнай рацыяналізацыі, паэньне якасьці гэтай работы ва галінах, вялікая адказнасьць нага за яго работу, таварыская лавая крытыка нашых недахо, патрэбна самакрытыка.

15-ты зьезд партыі абгаварыў рад звычайна важных пытаньняў тай народнай гаспадаркі. Сярод ых пытаньняў — пяцігадовы плян устрыялізацыі краіны — зьяўляец- асноўным. Выканаць намечаны ан будаўніцтва магчыма толькі ы сьвядомым удзеле, пры шчыьнай рабоце ўсіх і кожнага.

Зьніжэньне сабекошту — нтральная праблема прамысловасьці

Што нам трэба рабіць для таго, б гаспадарка ў нас разьвівалася тчэй, чым у капіталістычных аінах, каб у належных разьме- ішло разьвіцьцё і накапленьне цыялістычнай прамысловасьці, каб станна паляпшаўся дабрабыт ырокіх мас пралетарыяту і праўнага сялянства, каб прамысловасьць давала ў выстарчальнай лькасьці і па адпаведных цэнах ае тавары і г. д.

15-ы зьезд партыі намеціў рад ляхоў, як гэтага дабіцца, і адным галоўных шляхоў зьяўляецца пажэньне сабекошту прамысловай прадукцыі на падставе эргічна-праведзенай рацыялізацыі вытворчасьці і яе шырэньня.

Зьніжэньне сабекошту — ня новая дача. У гэтай галіне рабкоры ўжо чалі ўдзельнічаць. Але непараўна больш трэба зрабіць у далейым, бо зьніжэньне сабекошту, — жа рэзалюцыя 15-га партзьезду, — «зьяўляецца цэнтральнай праемай прамысловасьці і вырашэньню гэтай праблэмы павінны быць падпарадкаваны ўсе шыя задачы».

Адзіны шлях да паляпшаньня дабрабыту рабочых

Але як зьніжаць сабекошт? 15-ы партзьезд паказаў, што галоўным спосабам тут «павінна зьявіцца сацыялістычная рацыяналізацыя вытворчасьці, увядзеньне новай тэхнікі, паляпшаньне арганізацыі працы, павышэньне кваліфікацыі рабочай сілы і пры зьмяншэньні рабочага дня, ушчыльненьне яго, — такавы галоўныя састаўныя часьці працэсу рацыяналізацыі». Гэтым шляхам мы можам, пры павышэньні заработнай платы і дабрабыту рабочых у той-жа час, зьмяншаць выдаткі заработнай платы на адзінку вырабу, падымаць прадукцыйнасьць працы, зьніжаць сабекошт прадукцыі і цэны, павялічваць накапленьні прамысловасьці, каб разгарнуць капітальнае будаўніцтва.

Уся гэта работа можа быць выканана толькі пры шырокім уцягненьні ў яе рабочых мас. Рабкорам неабходна яшчэ больш дапамагаць уцягваць масы ў работу вытворчых нарад, ва ўсю справу па рацыяналізацыі вытворчасьці, па барацьбе з бюракратызмам, непрадукцыйнымі выдаткамі, недахопамі на вытворчасьці і г. д. Праз друк і насьценныя газэты трэба яшчэ больш рашуча павесьці барацьбу за зьніжэньне сабекошту прадукцыі, за зьнішчэньне ўсяго, што перашкаджае гэтаму. Самі рабкоры павінны больш, чым гэта было дагэтуль, прымаць удзел у рабоце вытворчых нарад і канфэрэнцый, больш вывучаць пытаньні сваёй вытворчасьці, прыстасоўваць усякага роду масавыя формы работы ў насьценгазэце і гуртку.

Што пісаць аб рацыяналізацыі

Што-ж пісаць аб рацыяналізацыі? Многія заводы набываюць новыя варштаты, будуюць новыя цэхі. Якія вынікі ад прыстасаваньня новых варштатаў? Ці хутка прывычайваюцца рабочыя да работы на новых варштатах і да новых мэтадаў работы? Ці скарыстоўваем мы прадукцыйную здольнасьць новых варштатаў? Якой сыстэмы варштаты зьяўляюцца найбольш падыходзячымі ва ўмовах данай фабрыкі? Ці паляпшаецца якасьць тавараў, ці зьніжаецца сабекошт? Вось пытаньні, якія павінен высьвятліць рабкор у карэспандэнцыях аб новым абсталяваньні на старых заводах.

Асобнай тэмай зьяўляецца пытаньне **аб мэханізацыі вытворчасьці** (замена ручное працы машынамі). Тут трэба ацаніць ступень мэханізацыі вытворчасьці, суадносіны паміж мэханічнай і ручной работай. Ці выклікае мэханізацыя скарачэньне рабочых? Ці павышаецца заработная плата ў выніку мэханізацыі? Ці палягчаюцца ўмовы працы? Ці зьмяншаецца захворваньне? Якія адносіны рабочых да мэханізацыі? Ці скарачае мэханізацыя брак? Якую эканомію атрымлівае прадпрыемства ў выніку мэханізацыі?

Ці выстарчальна скарыстоўваецца абсталяваньне? Ці правільна скарыстоўваецца кваліфікаваная рабочая сіла? Ці бываюць прастоі варштатаў? Якая ўвязка цэхаў? Ці правільна праводзіцца забясьпечаньне сырцом і рознымі матар'яламі?

Увага канвэеру

Зараз на многіх фабрыках ідзе перапланаваньне вытворчасьці.

Вытворчасьць выбудоўваецца на прынцыпе бязупыннага патоку, які не дапускае зваротнага руху тавару. Вялікую дапамогу тут аказвае рухомая лента (канвэер), якая падае рабочаму патрэбны матар'ял, забіраючы ў яго апрацаваны прадукт. З асаблівай дакладнасьцю павінен рабкор вывучаць бязупынную сыстэму работы, так званую цапную сыстэму і работу канвэера. Тут менш за ўсё дапушчальны павярхоўны падыход.

Трэба глыбей і падрабязьней асьвятляць работу вытворчых нарад. Посьпехі рацыяналізацыі вытворчасьці ў значнай ступені залежаць ад удзелу ў гэтай справе рабочых. Рабкоры павінны высьвятляць гэты ўдзел у спэцыяльных карэспандэнцыях. Рабкор павінен высьветліць, як праводзяцца ў жыцьцё прапановы рабочых, як заахвочваецца вынаходзтва. Мала адзначыць, што тая ці іншая прапанова ня выконваецца, — трэба знайсьці вінаватага, трэба выявіць прычыны, якія выклікаюць такія адносіны да рабочай ініцыятывы.

Трэба таксама высьвятляць работу грамадзкіх арганізацый у галіне рацыяналізацыі. Напрыклад, што робіць ячэйка для прапаганды рацыяналізацыі? Што робіць заўкам, каб прапановы рабочых па рацыяналізацыі вытворчасьці праводзіліся ў жыцьцё? Ці змог клюб выстарчальна ярка адбіць у сваёй рабоце задачы рацыяналізацыі вытворчасьці?

Рэвалюцыя тэхнічная не магчыма без рэвалюцыі культурнай

15-ы партзьезд закрануў яшчэ пытаньне, якое мае надзвычай вялікае значэньне для ўсяго нашага будаўніцтва, для ўсіх працоўных, якія прымаюць у ім удзел, у тым ліку і для рабселькора. 6 год таму назад т. Ленін пісаў:

— „Галоўнае, чаго нам не хапае, — **культурнасьці**, уменьня кіраваць. Эканамічна і палітычна нэп зусім забясьпечвае нам магчымасьць пабудовы фундаманту сацыялістычнай эканомікі. Справа «толькі» ў культурных сілах пралетарыяту і яго авангарду».

Задача **культурнага ўздыму шырокіх мас працоўных** пастаўлена цяпер у сьвятле тых буйных праблем, перад вырашэньнем якіх стаіць наша краіна, яшчэ на большую вышыню. Якасьць работы нельга падняць, ня ўзьнімаючы ў той-жа час **культуры работніка**. Нельга пасьпяхова праводзіць сацыялістычную рацыяналізацыю, палепшаную тэхніку вытворчасьці, змагацца за сацыялістычную вёску, сацыялістычнае кааперараваньне і інш., не праводзячы культурнай рэвалюцыі як у горадзе, так і ў вёсцы, не зьлаваньняючы ў значна большай ступені, чым гэта было раней, патрабаваньні да ведаў і культуры, якімі абхопленыя новыя шырокія пласты працоўных.

Трэба быць культурным рабочым, умеючым культурна арганізоўваць вытворчасьць, быць сьвядомым будаўніком і г. д. ня толькі на прадпрыемстве, але і дома. Нельга дапушчаць, каб рабочы, калі ён прыходзіць дамоў пасьля гудка, траціў-бы сваё культурнае аблічча, сваю здольнасьць культурна працаваць, ахоўваць сваё здароўе і час, перастаў-бы быць будаўніком і арганізатарам новага грамадзтва, ператвараўся-б у чалавека, які ня ўмее цаніць свой час, ня ўмее разумна адпачываць і гуляць. Толькі тады рабочы будзе сапраўды культурным у вытворчасьці на фабрыцы і заводзе, і ў кожным прадпрыемстве, калі ён будзе і сваё жыцьцё пасьля работы на фабрыцы будаваць культурна.

Адсутнасьць культурнасьці вельмі дрэнна адбіваецца на нашым вытворчым і сямейным быце. Невыпадкова пытаньні культурнага будаўніцтва высоўваюцца зараз партыяй на першы плян.

«Рэвалюцыя тэхнічная не магчыма без рэвалюцыі культурнай». У нас, нажаль, яшчэ многа робіцца па старому, нас душаць яшчэ старыя традыцыі, аб якіх так вобразна кажа тав. Бухарын.

«На фабрыцы — цыгаркі, хаджэньні, перапынкі і перабоі ў рабоце, напляваецельскія адносіны да сродкаў вытворчасьці, мэлянхалічнае чуханьне патыліцы і філёзафічнае паплёўваньне — увесь гэты асартымэнт «дарагіх», «мілых», «слаўных», рускіх рысаў, акутаных яшчэ ў пахучае воблака хараства «роднай мовы» і сівушных пароў («які добры чалавек ня п'е»...).

За культуру працы!

Рабкор павінен асабліва завастрыць сваё пяро супроць вытворчай адсталасьці, супроць старых звычак і традыцый. Трэба ўзмацніць барацьбу са спазьненьнямі на работу, з адыходам з работы на 10-15 хвілін раней, бо з паасобных хвілін складаюцца **дзесяткі рабочых дзён**. Трэба змагацца з прагуламі па няўважлівых прычынах. Трэба бязьлітасна крыць за няўважлівыя адносіны да матар'ялу, інструмантаў. Асабліва трэба завастрыць барацьбу з п'янствам на заводзе. У п'янага заўсёды больш браку, у п'янага больш заўсёды паломак, больш непарадку. Многа часу траціцца на прадпрыемствах на ўсялякія размовы, курэньне, прагулкі ў уборную і г. д. Лёзунг **«за культуру працы»** павінен стаць баявым лёзунгам кожнага рабкора.

На барацьбу з бюракратызмам

Вялікае значэньне 15-ы партзьезд таксама надаў задачы **барацьбы з бюракратызмам**. Бюракратызм выяўляецца ў невыстарчальна выразнай тэхнічнай рабоце нашага апарату, у неакуратнасьці, марудлівасьці праходжаньня ўсякай справы, лішнім дзелаводстве, папяровай цяганіне і г. д. I тут павінен прыйсьці на дапамогу і праявіць сваю ініцыятыву рабочы карэспандэнт. У справу спрашчэньня і паляпшэньня нашага дзяржаўнага апарату павінны быць уцягнуты шырокія працоўныя масы. **Дапамога рабселькораў у гэтых адносінах можа быць вялікая.**

На гэта ўказаў і 15-ы зьезд партыі, які падкрэсьліў неабходнасьць «прыняць меры да паляпшаньня работы друку, шырока скарыстоўваючы рабселькораўскі рух у галіне барацьбы з бюракратычнымі скажэньнямі».

Уся краіна прыступіла да вырашэньня, пастаўленых 15-м партзьездам, задач. **Няхай-жа кожны рабселькор унясе сваю магчымую дапамогу ў вялікую справу будаўніцтва сацыялізму.**

Рабселькораўскі аддзел рэдакцыі газ. «Зьвязда».

ТЭАТР, КІНО

БЕЛАРУСКІ ДРУГІ ДЗЯРЖАЎНЫ ТЭАТР	Нядзеля, 11-га сакавіка „Цар Максімільян“ драма ў 2-х дзеях з інтэрмэдыяй. — Пачатак а 9 гадз. ўвеч.
Дзяржаўны ЯЎРЭЙСКІ ТЭАТР БССР	Субота, 10 сакавіка, „БОТВІН“. Білеты ў касе тэатру з 12-2 і з 5г. ув. і ў рабочай касе з 11 з пал. да 2 і з 4-6 г. ўв.
Кіно-тэатр „Культура“	Грандыёзны баявік „ПАРИЖСКИЙ САПОЖНИК“. Каса адчынена ад 3-яе гадз. Пачатак 1 с. а 7 г. Хутка! „Его превосходительство“ Хутка!
КІНО „Чырвоная Зорка“.	Вядомая артыстка НАТА ВАЧНАДЗЕ У новым грузінск. баявіку „ГЮЛЛИ“ мастацка-псыхалёг. драма ў 8 ч.
КІНО „ПРАЛЕТАРЫ“.	У віду вялікага посьпеху пролонгірован яшчэ на 2 дні (10 і 11 сакавіка) „ПОЭТ і ЦАРЬ“. (Новы экзэмпляр). Пачатак сеансаў а 7, 8-45 і 10-30. Каса — з 5 гадз.
КІНО „Інтэрнацыянал“.	Дзьве праграмы ў адзін вечар „Осужденные“ ДРАМА Ў 6 ЧАСТ. Армянскія Паті Паташон „Шэр і Шоршор“ Камэдыя ў 6 част.

Згубленыя і ўкрадзеныя наступныя дакуманты лічыць несапраўднымі:

Пашпарт № 149, конск. кн. № 6782, асабов. кн. запасн. чырвонафлётца Фёдасцова Г. Ф. 566

Конск. кн. № 6098 Борацкага З. А., выд. Чарэйск. РВК. 567

Службов. кн. № 221 Канцавога М. М., выд. Журавіцкім РВК. 568

Вайск. кн. № 215 Гарбара З. Я., выд. Азарыцкім РВК. 569

Пашпарт № 715 Кагана І. Л., выд. Капыльскім РВК. 570

Вуч. конск. кн. Аляксеева Ф. І 571

Асабов. кн. Шкульніпкага С., выд. Рассонскім валвыканкам. 572

Членская кніжка Мельгуя М. М., выд. с.-г. каапэрат. „Земляроб“. 1690

Членскі білет Мазалеўскага О. А., выд. саюзам нархарч. 1691

Членскі білет № 303 Паскова З. Я., выд. саюзам камунальнікаў. 1692

Членскі білет № 3930 Кобрынчук Д. А., выд. саюзам мэдсанпрацы. 1693

Вучотная вайсковая картка Кацько М. В., выд. Менвайскаматам. 1694

Каапэрац. кніжка Абадоўскай М. І., выд. МЦРК. 1695

Пашпарт Каменецкай Э. Я., выд. Менскай міліцыяй 1696

Лекавая кніжка Аксельрода І. О. выд. Менстрахкасай 1697

Пашпарт № 417, Шпана Б. М., выд. 6, Верхнянск. вал. врауз., Вілейск. 1698

Адказны рэдактар Ян. АСЬМОЎ

ГАСПАДАРЧЫЯ ЎСТАНОВЫ!

По справах НОВАГА БУДАЎНІЦТВА — зьвяртайцеся у — ПРАЕКТНА-ТЭХНІЧНАЕ БЮРО В. С. Н. Г. Бел.

Тэлефон 10-40. Менск, Савецкая, 77.

ОБ'ЯВЛЕНИЕ.

ОТКРЫВАЮТСЯ КУРСЫ СВЯЗИ, ТЕЛЕГРАФА И ТЕЛЕФОНА на 50 чел. женщин.

Заявления подавать в Окр. Совет Осоавиахима с 12 час. до 6 час. веч. с 10 по 15 марта. Приниматься будут активистки Осоавиахима, делегатки-общественницы и работницы.

Поступающим требуется знание семилетки, хорошее зрение и слух.

Прыймо абвестак у чарговы нумар газэты адбываецца да 2-ое гадзіны дня.

АДКРЫТ прыём падпіскі на КРАСАВІК І ДА КАНЦА ГОДУ на старэйшую ў Беларусі штодзённую газэту „ЗЬВЯЗДА“

(... выданьня).

ПАДПІСНАЯ ПЛАТА: да канца году—7 руб. 50 к., на 6 мес.—5 руб., на 3 мес.—2 руб. 60 к., на 1 мес.—90 к.

БІБЛІЯТЭЧКІ АКТЫВІСТАГА

ТАМУ,
хто падпісаўся
на „ЗЬВЯЗДУ“
з 1-га красавіка да канца году,
або не меней, чым на 6 мес., а таксама
старым гадавым падпісчыкам, прадстаўляецца
права выпісаць праз кантору „Зьвязды“ ПА ЗЬНІЖАНАЙ
ЦАНЕ наступныя, спэцыяльна падабраныя,

„БІБЛІЯТЭЧКІ АКТЫВІСТАГА“

ДЛЯ ГОРАДУ

- ЛЕНИН. О К. Марксе и о марксизме. Стр. 96
- ЛЕНИН. Государство и революция. Стр. 144.
- ЛЕНИН. Партийное строительство. Стр. 288.
- ЛЕНИН. О национальном вопросе. Стр. 240.
- ЛЕНИН. Детская болезнь „левизны“ в коммунизме. Стр. 144
- ДУРЬЕ. Строительство социализма и вопросы пятилетнего плана. Стр. 200
- НОЛЬДЕ. Что такое стандартизация. Стр. 78.
- НИКОЛИН. Ввоз и вывоз СССР. Стр. 96
- БУХАРИН. Ленинизм и проблема культурной революции. Стр. 48.
- М. П. Ф. Рационализация производства и задачи массовой работы. Стр. 72

ДЛЯ ПАДПІСЧЫКАЎ „ЗЬВЯЗДЫ“ Установлена льготная падпісная цана на часопісь

БАЛЬШАВІК БЕЛАРУСІ

на 1 мес.—15 кап. (замест 25 к.).

ДЛЯ ВЁСКІ

- ЛЕНИН. О. К. Марксе и о марксизме. Стр. 96.
- ЛЕНИН. Государство и революция. Стр. 144.
- ЛЕНИН. Партийное строительство. Стр. 288.
- ЛЕНИН О национальном вопросе. Стр. 240.
- ЛЕНИН. Дзіцячая хвароба „лявізны“ ў камунізьме. Стар. 144.
- ЛЕНІН. Аб рэлігіі. Стар. 32.
- ЛЕНІН. Аб зямлі і сялянстве. Стар. 64.
- ЛЕНІН. Аб дробна-буржуазных партыях. Стар. 80
- КУРБАТОВ. О работе в деревне. Стар. 168.
- МЕЛЬКУНОВ. Работы партыі сярод беднаты Стар. 48.

Кошт кожнай бібліятэчкі звыш 3-х рублёў,

ДЛЯ ПАДПІСЧЫКАЎ „ЗЬВЯЗДЫ“—1 р. 50 к.

„БІБЛІЯТЭЧКА АКТЫВІСТАГА“

неабходна кожнаму
партыйнаму, праф., кааперац. і савецк. работніку

Кошт кожнай бібліятэчкі звыш 3-х рублёў,

ДЛЯ ПАДПІСЧЫКАЎ „ЗЬВЯЗДЫ“—1 р. 50 к.

Здавайце падпіску на красавік ЗАГАДЗЯ!

Толькі сваячасовая падпіска гарантуе акуратную дастаўку.

ПАДПІСКА ПРЫМАЕЦЦА:

У Менску: Галоўнай Канторай газэты «Зьвязда»—Савецк., 63, 3-ці паверх, тэл. 7-81—штодзённа ад 9—3 гадз., упоўнаважанымі Галоўнай Канторы і разносчыкамі газэты.

У Віцебску: аддзяленьнем выдавецтваў «Известия» і „Правда“, Ленінская, 11.

У Гомелі: аддзяленьнем выдавецтваў „Известия“ і „Правда“ (Савецкая, № 17).

У Магілеве: Канторай газэты „Магілеўскі Селянін“ (Ленінская, 35).

У правінцыі: аддзяленьнямі Белдзяржвыдавецтва, упоўнаважанымі Галоўнай Канторы і ўсімі паштова-тэлеграфнымі канторамі.